

КАТА

МАРКОН

ЕΤΑΓΓΕΛΙОН.

ΤΑ

ΙΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΝΤΑ

ΕΚ

ΤΩΝ ΘΕΙΩΝ ΑΡΧΕΤΤΠΩΝ

ἘΝ ὈΞΟΝΙΑ

Ἐτυπώθη δι' ἐπιμελείας τοῦ τυποθέτου τῆς Ἀκαδημίας

δαπάνη τῆς Ἱερογραφικῆς Ἐταιρίας πρὸς διάδοσιν τοῦ Θείου
λόγου εἰς τε τὴν Βρετανίαν καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη

α ἔτι α

Modern Greek Bible

1872 edition,

	Κεφάλαια.	Σελ.		Κεφάλαια.	Σελ.	
ΓΕΝΕΣΙΣ	50	..	1	ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ	12 ..	608
ΕΞΟΔΟΣ	40	..	52	ἌΣΜΑ ἌΣΜΑΤΩΝ	8 ..	616
ΔΕΥΤΙΚΟΝ	27	..	96	ἩΣΑΪΑΣ	66 ..	620
ΑΡΙΘΜΟΙ	36	..	128	ἹΕΡΕΜΙΑΣ	52 ..	670
ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ	34	..	172	ΘΡΗΝΟΙ	5 ..	728
ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ	24	..	210	ΙΕΖΕΚΙΗΛ	48 ..	734
ΚΡΙΤΑΙ	21	..	235	ΔΑΝΙΗΛ	12 ..	784
ΡΟΥΘ	4	..	260	ΩΣΗΕ	14 ..	800
ΣΑΜΟΥΗΛ Α'	31	..	263	ΙΩΗΛ	3 ..	808
ΣΑΜΟΥΗΛ Β'	24	..	297	ΑΜΩΣ	9 ..	811
ΒΑΣΙΛΕΩΝ Α'	22	..	325	ΑΒΔΙΟΥ	1 ..	817
ΒΑΣΙΛΕΩΝ Β'	25	..	358	ΙΩΝΑΣ	4 ..	818
ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ Α'	29	..	390	ΜΙΧΑΙΑΣ	7 ..	820
ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ Β'	36	..	418	ΝΑΟΥΜ	3 ..	824
ΕΣΔΡΑΣ	10	..	453	ΑΒΒΑΚΟΥΜ	3 ..	826
ΝΕΕΜΙΑ	13	..	463	ΣΟΦΟΝΙΑΣ	3 ..	829
ΕΣΘΗΡ	10	..	477	ΑΓΓΑΙΟΣ	2 ..	831
ΙΩΒ	42	..	485	ΖΑΧΑΡΙΑΣ	14 ..	833
ΨΑΛΜΟΙ	150	..	513	ΜΑΛΑΧΙΑΣ	4 ..	841
ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ	31	..	584			

Τὸ κατὰ ΜΑΤΘΑΙΟΝ Εὐαγγέλιον	λιον	28 ..	847
Τὸ κατὰ ΜΑΡΚΟΝ Εὐαγγέλιον	..	16 ..	879
Τὸ κατὰ ΛΟΥΚΑΝ Εὐαγγέλιον	..	24 ..	899
Τὸ κατὰ ΙΩΑΝΝΗΝ Εὐαγγέλιον	..	21 ..	933
ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ	..	28 ..	960
Ἐπιστολὴ πρὸς ΡΩΜΑΙΟΥΣ	..	16 ..	993
Ἐπιστολὴ πρὸς ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α'	..	16 ..	1007
Ἐπιστολὴ πρὸς ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β'	..	13 ..	1020
Ἐπιστολὴ πρὸς ΓΑΛΑΤΑΣ	..	6 ..	1028
Ἐπιστολὴ πρὸς ΕΦΕΣΙΟΥΣ	..	6 ..	1033
Ἐπιστολὴ πρὸς ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ	..	4 ..	1038
Ἐπιστολὴ πρὸς ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ	..	4 ..	1041
Ἐπιστολὴ πρὸς ΘΕΣΣΑΛΟΝΙ-	..		
ΚΕΙΣ Α'	..	5 ..	1045

Ἐπιστολὴ πρὸς ΘΕΣΣΑΛΟΝΙ-	ΚΕΙΣ Β'	..	3 ..	1048
Ἐπιστολὴ πρὸς ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α'	..	6 ..	1050	
Ἐπιστολὴ πρὸς ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β'	..	4 ..	1054	
Ἐπιστολὴ πρὸς ΤΙΤΟΝ	..	3 ..	1057	
Ἐπιστολὴ πρὸς ΦΙΛΗΜΟΝΑ	..	1 ..	1059	
Ἐπιστολὴ πρὸς ΕΒΡΑΙΟΥΣ	..	13 ..	1059	
Ἐπιστολὴ ΙΑΚΩΒΟΥ	..	5 ..	1070	
Ἐπιστολὴ ΠΕΤΡΟΥ Α'	..	5 ..	1073	
Ἐπιστολὴ ΠΕΤΡΟΥ Β'	..	3 ..	1077	
Ἐπιστολὴ ΙΩΑΝΝΟΥ Α'	..	5 ..	1080	
Ἐπιστολὴ ΙΩΑΝΝΟΥ Β'	..	1 ..	1084	
Ἐπιστολὴ ΙΩΑΝΝΟΥ Γ'	..	1 ..	1084	
Ἐπιστολὴ ΙΟΥΔΑ	..	1 ..	1085	
ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ	..	22 ..	1086	

Η

ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΤΟΥ

ΚΤΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ

ΗΜΩΝ

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΙΣΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ.

TO
ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ
ΕΤΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΚΕΦ. α'.

ΑΡΧΗ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ¹ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. 2 κα-
θὼς εἶναι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφή-
ταις, ² “Ιδοὺ, ἔγω ἀποστέλλω τὸν
ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃστις
θέλει κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἐμ-
προσθέν σου.” 3 ³“Φωνὴ βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ
Κυρίου, εὐθείας κάμετε τὰς τρίβους
αὐτοῦ.”

4 Ὡτὸς ὁ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ
ἐρήμῳ, καὶ κηρύττων βάπτισμα μετα-
νοίας εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. 5 Καὶ
ἔξηρχοντο πρὸς αὐτὸν ὅλος ὁ τόπος
τῆς Ἰουδαίας, καὶ οἱ Ἱεροσολυμῖται,
καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῳ
ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογουμένοι
τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

6 Ὡτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος
τρίχας καμήλου, καὶ ἔχων ἡώνη δερ-
ματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ
τρώγων ⁷ ἄκριδας καὶ μέλι ἄγριον. 7

Καὶ ἐκήρυττε, λέγων, ⁸“Ἐρχεται ὁ ἵσχυ-
ρότερός μου ὅπιστος μου, τοῦ ὅποιου
δὲν εἴμαι ἄξιος σκύψας νὰ λύσω τὸ
λωρίον τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ.” ⁸ ἐγὼ
μὲν σᾶς ἐβάπτισα ἐν ὕδατι αὐτὸς δὲ
θέλει σᾶς βαπτίσει ¹⁰ ἐν Πνεύματι
‘Αγίῳ.

9 Καὶ ¹¹ ἐκείναις ταῖς ἡμέραις
ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλι-
λαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς
τὸν Ἰορδάνην. 10 Καὶ ¹² εὐθὺς ἐνῷ
ἀνέβαινεν ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἰδὲ τοὺς
οὐρανοὺς σχιζομένους, καὶ τὸ Πνεῦμα
καταβάνων φωνὴς περιστεράν ἐπ' αὐτόν. 11 Καὶ
ἔγεινεν ἐκ τῶν οὐρανῶν,
12 Σὺ εἶσαι δὲ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς
τὸν ὅποιον εὐηρεστήθην.

12 ¹⁴ Καὶ εὐθὺς τὸ Πνεῦμα ἐκβάλλει
αὐτὸν εἰς τὴν ἐρημον. 13 Καὶ ἦτο
ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα
Ιωάν. α'. 32. ¹³ Φαλ. β'. 7. Ματθ. γ'. 17. κεφ.
θ'. 7. ¹⁴ Ματθ. δ'. 1. Λουκ. δ'. 1.

8 Ματθ.
γ'. 11.
Ιωάν. α'.
27. Πράξ.
ιγ'. 25.
9 Πράξ. α'.
5: ια'. 16:
ιθ'. 4.
10 Ησα.
μδ'. 3.
Ιωηλ. β'.
28. Πράξ.
β'. 4: ι.
45: ια'.
15, 16.
Κορ. Α'.
ιθ'. 13.
11 Ματθ.
γ'. 13.
Λουκ. γ'.
21.
12 Ματθ.
γ'. 16.

Ιωάν. α'. 32.
Φαλ. β'. 7.
Ματθ. γ'. 17.

κεφ.

θ'. 7.

15 Ματθ. δ'. II.

16 Ματθ. δ'. 12.

17 Ματθ. δ'. 23.

18 Δαν. θ'.

25. Γαλ. δ'. 4.

Ἐφεσ. α'.

10. Ματθ. γ'. 2: δ'.

17. Ματθ. δ'. 18.

Δουκ. ε'.

4. Ματθ. ιθ'. 27.

Δουκ. ε'.

11. Ματθ. δ'. 21.

22 Ματθ. ε'. 21.

23 Ματθ. δ'. 13.

Δουκ. δ'.

31. Ματθ. ζ'. 28.

25 Δουκ. δ'. 33.

26 Ματθ. η'. 29.

27 σίχ. 34.

28 κεφ. θ'.

20.

29 Ματθ. η'. 14.

Δουκ. δ'.

38.

πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· καὶ ἵτο μετὰ τῶν θηρίων¹⁵ καὶ οἱ ἄγγελοι ὑπηρέτουν αὐτῶν.

14 ¹⁶ΑΦΟΥ δὲ παρεδόθη ἡ Ἰωάννης, ἥλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ¹⁷κηρύττων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, 15 καὶ λέγων, ¹⁸Οτι ἐπληρώθη ὁ καιρὸς ¹⁹καὶ ἐπλησίασεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ²⁰ μετανοείτε, καὶ πιστεύετε εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

16 ²⁰Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε τὸν Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ῥίπτοντας δίκτυον εἰς τὴν θάλασσαν· διότι ἦσαν ἀλιεῖς· 17 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Ἐλθετε ὅπιστο μου, καὶ θέλω σᾶς κάμει νὰ γείνητε ἀλιεῖς ἀνθρώπων. 18 Καὶ εὐθὺς ²¹ἀφῆσαντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἥκολούθησαν αὐτὸν.

19 Καὶ ²²προχωρήσας ἐκεῖθεν διέγον, εἰδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ ἐπιτεκνύαζοντας τὰ δίκτυα. 20 Καὶ εὐθὺς ἐκάλεσεν αὐτούς²³ καὶ ἀφῆσαντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαίον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν, ὑπῆργον ὅπιστον αὐτοῦ.

21 Καὶ ²³εἰσέρχονται εἰς Καπερνούμ²⁴ καὶ εὐθὺς ἐν τῷ σαββάτῳ εἰσελθὼν διησοῦς εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκε. 22 Καὶ ²⁴ἐξεπλήττοντο διὰ τὴν διδαχὴν αὐτοῦ²⁵ διότι ἐδίδασκεν αὐτοὺς ὡς ἔχων ἐξουσίαν, καὶ οὐχὶ ὡς οἱ γραμματεῖς.

23 Καὶ ²⁵ἥτο ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα ἀκάθαρτον, καὶ ἀνέκραξε, 24 λέγων, Φεῦ! ²⁶τί εἶναι μεταξὺ ἡμῶν καὶ σοῦ, Ἰησοῦ Ναζαρηνό; ἥλθες νὰ μᾶς ἀπολέσῃς; σὲ γνωρίζω τίς εἶσαι, ο Ἀγιος τοῦ Θεοῦ. 25 Καὶ ²⁷ἐπειτίησεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Σιώπα, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. 26 Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, ²⁸ἀφοῦ ἐσπάραξεν αὐτὸν, καὶ ἔκραξε μετὰ φωνῆς μεγάλης, ἔξηλθεν ἐξ αὐτοῦ.

27 Καὶ πάντες ἐξεπλάγησαν, ὥστε συνεζήτουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες, Τί εἶναι τοῦτο; τίς αὐτὴ ἡ νέα διδαχὴ; διότι μετὰ ἐξουσίας προστάξει καὶ τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, καὶ ὑπακούουσι εἰς αὐτόν. 28 Ἐξῆλθε δὲ ἡ φήμη αὐτοῦ εὐθὺς εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.

29 Καὶ ²⁹εὐθὺς ἔξελθόντες ἐκ τῆς συναγωγῆς, ἥλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, μετὰ τοῦ Ἰάκωβου καὶ Ἰωάννου. 30 Ἡ δὲ πενθερὰ τοῦ Σίμωνος ἥτο κατάκοιτος πάσχοντα πυρετόν³⁰ καὶ εὐθὺς ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν περὶ αὐτῆς. 31 Καὶ πλησιάσας ἤγειρεν

αὐτήν, πιάσας τὴν χεῖρα αὐτῆς³¹ καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς εὐθὺς, καὶ ὑπῆρέτει αὐτούς.

32 ³⁰Αφοῦ δὲ ἔγεινεν ἐσπέρα, ὅτε ἔνοστεν ὁ ἥλιος, ἔφεραν πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς πάσχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους³² 33 καὶ ἡ πόλις ὅλη ἦτο συνηγμένη ἐμπροσθετη τῆς θύρας. 34 Καὶ ἐθεράπευσε πολλοὺς πάσχοντας διαφόρους ἀρρώστιας³³ καὶ δαιμόνια πολλὰ ἔξεβαλε, καὶ ³⁴δὲν ἄφινε τὰ δαιμόνια νὰ λαλῶσι, ἐπειδὴ ἐγνώριζον αὐτόν.

35 Καὶ ³²τὸ πρωΐ, ἐνῷ ἦτο ὁ ψρόθρος Βαθύς, σηκωθεὶς ἔξηλθε, καὶ ὑπῆγεν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἐκεὶ προσηύχετο. 36 Καὶ ἐδραμον κατόπιν αὐτοῦ ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. 37 Καὶ εὐρόντες αὐτὸν, λέγουσι πρὸς αὐτὸν, "Οτι πάντες σὲ ἤτοιστον. 38 Καὶ λέγει πρὸς πάντας, ³³Ας ὑπάγωμεν εἰς τὰς πλησίουν κωμοπόλεις, διὰ νὰ κηρύξω καὶ ἐκεῖ ἐπειδὴ ³⁴διὰ τοῦτο ἔξηλθον. 39 Καὶ ³⁵ἐκῆρυττεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἔξεβαλλε τὰ δαιμόνια.

40 Καὶ ³⁶ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς, παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ γονυπετῶν ἐμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ λέγων πρὸς αὐτὸν, "Οτι, ἐὰν θέλης, δύνασαι νὰ μὲ καθαρίσης. 41 Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς ἐξέτεινε τὴν χεῖρα, καὶ ἤγγισεν αὐτὸν, καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, Θέλω, καθαρίσθητι. 42 Καὶ ὡς εἶπε τοῦτο, εὐθὺς ἔφυγεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ προστάξας αὐτὸν ἐντόνως, εὐθὺς ἀπέπεμψεν αὐτὸν, 44 καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, Πρόσεχε, μὴ εἴπῃς πρὸς μηδένα μηδέν³⁷ ἀλλ' ὑπαγε, δεῖξον σε αὐτὸν εἰς τὸν ιερέα, καὶ πρόσφερε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ³⁷ὅτα προσέταξεν δο Μωϋσῆς διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτούς. 45 ³⁸Αλλ' ἐκεῖνος ἔξελθων ἥρχισε νὰ κηρύξῃ πολλά, καὶ νὰ διαφημίσῃ τὸν λόγον, διότε πλέον δὲν ὑδύνατο αὐτὸς νὰ εἰσέλθῃ φανερά εἰς πόλιν³⁸ ἀλλ' ἥτο ἔξω ἐρήμοις τόποις, ³⁹καὶ ἥρχοντο πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν.

[ΚΕΦ. β'.] ΚΑΙ μεθ' ἡμέρας πάλιν ¹εἰσῆλθεν εἰς Καπερναούμ² καὶ ἡκούσθη ὅτι εἶναι εἰς οἶκον. 2 Καὶ εὐθὺς συνήθησαν πολλοί, διότε δὲν ἔχωρουν πλέον αὐτὸν οὐδὲ τὰ πρόθυρα³ καὶ ἐκῆρυττεν εἰς αὐτὸν τὸν λόγον.

3 Καὶ ἐρχονται πρὸς αὐτὸν, φέροντες παραλυτικούς, βασταζόμενον ὑπὸ τεσσάρων. 4 Καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ πλησιάσωσιν εἰς αὐτὸν ἐξ αἰτίας τοῦ ὄχλου, ἔχαλασσαν τὴν στέγην ὅπου ἦτο, καὶ

30 Ματθ. η'. 16.

Δουκ. δ'. 40.

31 κεφ. γ'.

12. Δουκ. δ'. 41.

13ε καὶ Πράτ. ισ'.

17, 18.

32 Δουκ. δ'. 42.

33 Δουκ. δ'. 43.

34 Ἡσα.

ξα'. 1.

Ιωάνν. ισ'.

28: ις'. 4.

35 Ματθ. δ'. 23.

Δουκ. δ'.

44.

36 Ματθ. η'. 2.

Δουκ. ε'.

12.

37 Δευτ.

ιδ'. 3, 4.

10. Δουκ.

ε'. 14.

38 Δουκ.

ε'. 15.

39 κεφ. β'.

13.

1 Ματθ.

θ'. 1.

Δουκ. ε'.

18.

διατρυπήσαντες, καταβιβάζουσι τὸν κράββατον ἐφ' οὐ κατέκειτο ὁ παραλυτικός.

5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει πρὸς τὸν παραλυτικὸν, Τέκνον, συγκεχωρημέναι εἶναι εἰς σὲ αἱ ἀμαρτίας σου.

6 Ὁσα δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογίζομενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, 7 Διὰ τί οὗτος λαλεῖ τοιαύτας βλασφημίας; 2 τίς δύναται νὰ συγχωρῇ ἀμαρτίας εἰμὴ εἰς, ὁ Θεός;

8 Καὶ εὐθὺς ³ νοήσας ὁ Ἰησοῦς διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ ὅτι οὗτος διαλογίζονται καθ' ἑαυτούς, εἶπε πρὸς αὐτούς, Διὰ τί διαλογίζεσθε ταῦτα ἐν ταῖς καρδίαις σας; 9 ⁴ τί εἶναι εὐκολότερον, νὰ εἴπω πρὸς τὸν παραλυτικὸν, Συγκεχωρημέναι εἶναι αἱ ἀμαρτίας σου, ἢ νὰ εἴπω, Σηκώθητι, καὶ ἔπαρε τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει; 10 ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσῃτε ὅτι ἔξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, νὰ συγχωρῇ ἀμαρτίας, (λέγει πρὸς τὸν παραλυτικὸν,) 11 Πρὸς σὲ λέγω, Σηκώθητι, καὶ ἔπαρε τὸν κράββατόν σου, καὶ ὑπαγε εἰς τὸν οἰκόν σου.

12 Καὶ ἤγέρθη ἐνθύς, καὶ σηκώσας τὸν κράββατον, ἔξηλθεν ἐνώπιον πάντων ὃστε ἔξεπλήττοντο πάντες, καὶ ἐδόξασκον τὸν Θεόν, λέγοντες, Ὅτι οὐδέποτε εἴδομεν τοιάντα.

13 ⁵ Καὶ ἔξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν καὶ πᾶς ὁ ὅχλος ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς.

14 ⁶ Καὶ διαβαίνων εἶδε Λεῦν τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον εἰς τὸ τελώνιον καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, Ἀκολούθει μοι. Καὶ σηκωθεὶς ἡκολούθησεν αὐτόν.

15 ⁷ Καὶ ἐνῷ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, συνεκάθητο καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἀμαρτωλοὶ μετὰ τοῦ Ἰησοῦν καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ διότι ἦσαν πολλοί, καὶ ἡκολούθησαν αὐτόν. 16 Οἱ δὲ γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὁδόντες αὐτὸν τρώγοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν, ἔλεγον πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν τρώγει καὶ πίνει;

17 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, λέγει πρὸς αὐτούς, ⁸ Δέν ἔχουσι χρείαν ἰατροῦ οἱ ὑγιαίνοντες, ἀλλ' οἱ πάσχοντες ⁹ δὲν ἥλθον διὰ νὰ καλέσω δικαιόντες, ἀλλὰ ἀμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν.

18 ⁹ Οἱ μαθηταὶ δὲ τοῦ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων ἐνήστενον καὶ ἔρχονται, καὶ λέγουσι πρὸς αὐτὸν, Διὰ τί οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φα-

ριστῶν νηστεύουσι, οἱ δὲ μαθηταὶ σου δὲν νηστεύουσι;

19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Μήπος δύνανται οἱ νίοι τοῦ νυμφῶνος, ἐνόσφι ὁ νυμφίος εἶναι μετ' αὐτῶν, νὰ νηστεύσωσι; δόσον καιρὸν ἔχουσι τὸν νυμφίον μεθ' ἑαυτῶν, δὲν δύνανται νὰ νηστεύσωσι, 20 θέλουσι ὅμως ἐλθεῖ ἡμέραι, ὅταν ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε θέλουσι νηστεύσει ἐν ἔκειναις ταῖς ἡμέραις. 21 Καὶ οὐδεὶς ράπτει ἐπίρραμμα ἀγνάφου πανίου ἐπὶ ἴματιον παλαιών* εἰ δὲ μὴ, τὸ ἀναπλήρωμα αὐτοῦ τὸ νέον ἀφαιρεῖ ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ, καὶ γίνεται σχίσμα χειρότερον. 22 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἰνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς* εἰ δὲ μὴ, ὁ οἶνος ὁ νέος διασχίζει τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οἶνος ἐκχέεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ φθείρονται· ἀλλὰ πρέπει οἶνος νέος νὰ βάλληται εἰς ἀσκούς νέους.

23 ΚΑΙ ¹⁰ ὅτε διέβανεν ἐν σαββάτῳ διὰ τῶν σπαρτῶν, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνῷ ὕδεν, ἤρχονται ¹¹ νὰ ἀνασπῶσι τὰ ἀστάχαν. 24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον πρὸς αὐτὸν, Ἰδού, διὰ τί πράττουσιν ἐν τοῖς σάββασιν ἐκεῖνο τὸ ὄποιον δὲν συγχωρεῖται;

25 Καὶ αὐτὸς ¹² ἔλεγε πρὸς αὐτούς, Ποτὲ δὲν ἀνεγράστατε ¹³ τί ἐπράξεν ὁ Δαβὶδ, ὅτε ἐλαβε χρείαν, καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; 26 πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεού ἐπὶ Ἀβιάθαρ τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἔφαγε πόσιον ἀρτούς τῆς προδέσεως, ¹⁴ τὸν ὄποιον δὲν εἶναι συγκεχωρημένον εἰμὴ εἰς τὸν ιερεῖς νὰ φάγωσι, καὶ ἔδοκε καὶ εἰς τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ; 27 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτούς, Τὸ σάββατον ἔχεινε διὰ τὸν ἀνθρώπον, οὐχὶ δὲ ἀνθρωπος διὰ τὸ σάββατον. 28 Οστε ¹⁵ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου κύριος εἶναι καὶ τοῦ σαββάτου.

[ΚΕΦ. γ'.] ΚΑΙ ¹ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἦτο ἐκεὶ ἀνθρωπος ἔχων ἔξηραμμένην τὴν χειρα, Σηκώθητι εἰς τὸ μέσον. 2 Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς, Εἶναι συγκεχωρημένον ἐν σαββάτῳ νὰ ἀγαθοποιησῃ τις, ἢ νὰ κακοποιήσῃ; νὰ σώσῃ Ψυχὴν, ἢ νὰ θανατώσῃ; Οἱ δὲ ἐσιώπων.

5 Καὶ περιβλέψας αὐτοὺς μετ' ὄργης, λυτούμενος διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει πρὸς τὸν ἀνθρωπον, Ἐκτεινον τὴν χειρά σου. Καὶ ἔξετεινε-

¹⁰ Ματθ.

¹¹ ιβ'. 1.

Δουκ. s'. 1.

¹¹ Δευτ.

κγ'. 25.

¹² Σαμ.

Α'. κα'. 6.

¹³ Ἐξόδ.

κβ'. 32,

33. Λευτ.

κδ'. 9.

¹⁴ Ματθ.

ιβ'. 8.

¹⁵ Λουκ.

5'. 6.

⁵ Ματθ.
θ'. 9.

⁶ Ματθ.
θ'. 9.
Δουκ. ε'.
27.

⁷ Ματθ.
θ'. 10.

⁸ Ματθ.
θ'. 12, 13:
ηγ'. 11.

Δουκ. ε'.
31, 32:
ιθ'. 10.
Τιμ. Α'.
α'. 15.

⁹ Ματθ.
θ'. 14.
Δουκ. ε'.
33.

καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγίης ὡς ἡ ἄλλη.

6 Καὶ ² ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι, συνεβούλευθήσαν εὐθὺς ³ μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν κατ' αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀπολέσωσιν αὐτὸν. 7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ ἡκολούθησαν αὐτὸν πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ⁴ καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, 8 καὶ ἀπὸ Ἱερουσαλύμων, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ ἀπὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ περὶ Τύρου καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἔπραττεν, ἥλθον πρὸς αὐτὸν. 9 Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ νὰ μένῃ πλησίον αὐτοῦ ἐν πλοιάριον ἐξ αὐτίας τοῦ ὄχλου, διὰ νὰ μὴ συνθλιβώσων αὐτόν. 10 Διότι ἐθέραπευσε πολλοὺς, ὅστε ἔπιπτον ἐπ' αὐτὸν, διὰ νὰ ἐγγίσωσιν αὐτὸν, ὅσοι εἶχον ἀρρώστιας.

11 Καὶ ⁵ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅτε ἐθέωρουν αὐτὸν, προσέπιπτον εἰς αὐτὸν, καὶ ἔκραζον, λέγοντα, "Οτι ⁶ σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. 12 Καὶ ⁷ πολλὰ ἐπετίμα αὐτὰ, διὰ νὰ μὴ φανερώσωσιν αὐτόν.

13 Καὶ ⁸ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ προσκαλεῖ ὅσους αὐτὸς ἥθελε· καὶ ὑπῆγον πρὸς αὐτὸν. 14 Καὶ ἐκλεξεὶ δώδεκα, διὰ νὰ ἦναι μετ' αὐτοῦ, καὶ διὰ νὰ ἀποστέλλῃ αὐτοὺς νὰ κηρύγξωσι, 15 καὶ νὰ ἔχωσιν ἔξουσίαν νὰ θεραπεύουσι τὰς νόσους, καὶ νὰ ἐκβάλλωσι τὰ δαιμόνια· 16 ⁹ Σίμωνα, τὸν δόποιον ἐπωνύμασε Πέτρον· 17 καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννη τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἐπωνύμασεν αὐτοὺς Βοανεργές, τὸ δόποιον σημαίνει, Υἱοὶ βροντῆς· 18 καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαίον, καὶ Ματθαίον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαίον, καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην, 19 καὶ Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώτην, ὅστις καὶ παρέδωκεν αὐτὸν.

20 Καὶ ἐρχονται εἰς οἰκον τινά· καὶ συναθροίζεται πάλιν ὄχλος, ¹⁰ ὥστε αὐτοὶ δὲν ἡδύναντο μηδὲ νὰ φάγωσιν ἄρτον.

21 Καὶ ὅτε ἤκουσαν οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ, ἐξῆλθον διὰ νὰ πάσωσιν αὐτὸν· ¹¹ διότι ἐλεγον, "Οτι εἶναι ἔχω ἑαυτοῦ. 22 Καὶ οἱ γραμματεῖς, οἵτις κατέβησαν ἀπὸ Ἱερουσαλύμων, ἐλεγον, "Οτι ¹² ἔχει Βεελζεβούλ, καὶ ὅτι διὰ τοῦ ἀρχοντος τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

23 Καὶ ¹³ προσκαλέσας αὐτοὺς, ἐλεγεῖ πρὸς αὐτοὺς διὰ παραβολῶν, Πῶς δύναται Σατανᾶς νὰ ἐκβάλῃ Σατανᾶν;

24 καὶ ἐν βασιλείᾳ διαιρεθῇ καθ' ἑαυτῆς, ἡ βασιλεία ἑκείνη δὲν δύναται νὰ σταθῇ. 25 καὶ ἐν οίκᾳ διαιρεθῇ καθ' ἑαυτῆς, ἡ οίκια ἑκείνη δὲν δύναται νὰ σταθῇ. 26 Καὶ ἀν ὁ Σατανᾶς ἐστικώθη καθ' ἑαυτοῦ καὶ διηρέθη, δὲν δύναται νὰ σταθῇ, ἀλλ ἔχει τέλος. 27 ¹⁴ Οὐδέποτε δύναται νὰ ἀρπάσῃ τὰ σκεύη τοῦ δυνατοῦ, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἐὰν πρωτόν δὲν δέσχῃ τὸν δυνατόν· καὶ τότε θέλει διαρπάσει τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. 28 ¹⁵ Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι πάντα τὰ ἀμαρτηματα θέλουσι συγχωρηθῆναι εἰς τοὺς νίοὺς τῶν ἀνθρωπῶν, καὶ αἱ βλασφημίαι ὅσα βλασφημήσωσιν· 29 ὅστις ὅμως βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, δὲν ἔχει συγχωρησιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ ἔναι τοῦχος αἰώνιου καταδίκης.

30 Διότι ἐλεγον, Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.

31 ¹⁶ Ερχονται λοιπὸν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ σταθέντες ἔξει, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔκραζον αὐτόν. 32 Καὶ ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐτὸν· εἶπον δὲ πρὸς αὐτὸν, Ἰδού ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἔξω σε ἤγριονται.

33 Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς, λέγων, Τίς εἶναι ἡ μήτηρ μου, ἡ οἱ ἀδελφοὶ μου; 34 Καὶ περιβλέψαν κύκλῳ πρὸς τοὺς καθημένους περὶ αὐτὸν, λέγει, Ἰδού ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου· 35 διότι ὅστις κάμη τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος εἶναι ἀδελφός μου, καὶ ἀδελφή μου, καὶ μήτηρ.

[ΚΕΦ. 8.] ΚΑΙ ¹ πᾶλιν ἥρχισε νὰ διδάσκῃ πλησίον τῆς θαλάσσης· καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολὺς, ὥστε εἰσελθὼν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκάθητο εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἥτο ἐπὶ τῆς γῆς πλησίον τῆς θαλάσσης.

2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς διὰ παραβολῶν πολλά, ² καὶ ἐλεγεῖ πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ³ Ἀκούετε· Ἰδού, ἔχῆλθεν ὁ σπείρων διὰ νὰ σπείρῃ· ⁴ καὶ ἐνώ ἔσπειρεν, ἀλλο μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὄδον, καὶ ἥλθον τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγον αὐτό. ⁵ Αλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρώδες, ὅπου δὲν εἶχε γῆν πολλὴν, καὶ εὗθὺς ἀνεψύ, διότι δὲν εἶχε βάθος γῆς· ⁶ καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ήλιος ἐκαυματίσθη, καὶ ἐπειδὴ διὰ τὸν ἥλιον ἔριζαν, ἔχηράνθη. ⁷ Καὶ ἀλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἀκάνθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτὸν, καὶ καρπὸν δὲν ἔδωκε. ⁸ Καὶ ἀλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν· ⁹ καὶ ἐδίδει καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα, καὶ ἔδωκεν ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἑξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν. ¹⁰ Καὶ

¹ Ματθ. ιγ'. 1. Λουκ. η'.

4.

² κεφ. ιβ'. 38.

³ Ιωάν. ιε'. 5. Κολ. α'. 6.

² Ματθ. ιβ'. 14. ³ Ματθ. ιβ'. 16.

⁴ Λουκ. ι'. 17.

⁵ κεφ. α'. 23, 24. Λουκ. δ'. 41.

⁶ Ματθ. ιδ'. 33.

⁷ κεφ. α'. 1. ιβ'. 16.

⁸ κεφ. α'. 25.

⁹ Ιωάν. α'. 42.

¹⁰ κεφ. ι'. 31.

¹¹ Ιωάν.

¹² Ματθ. ιε'. 20.

¹³ Ματθ. ιε'. 25.

¹⁴ Λουκ. ια'. 15.

¹⁵ Ιωάν. ιε'. 20.

¹⁶ Ιωάν. ιε'. 25.

ἔλεγε πρὸς αὐτὸν, Ὡ οὐχων ὅτα διὰ νὰ
ἀκούῃ, ἀς ἀκούῃ.

10 ⁴Οτε δὲ ἔμεινε καταμόνας, ἡρώ-
τησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν μετὰ τῶν
δώδεκα περὶ τῆς παραβολῆς.

11 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν, Εἰς ἐσάς
ἔδόθη νὰ γνωρίσῃς τὸ μυστήριον τῆς
βασιλείας τοῦ Θεοῦ; ⁵εἰς ἑκείνους δὲ
τοὺς ἔξω, διὰ παραβολῶν τὰ πάντα
γίνοντας; ¹² ⁶διὰ νὰ βλέπωσι βλέ-
ποντες, καὶ νὰ μὴ ἰδωσι· καὶ νὰ ἀκούω-
σιν ἀκούοντες, καὶ νὰ μὴ νοήσωσι· μή-
ποτε ἐπιστρέψωσι, καὶ συγχωρηθῶσι
εἰς αὐτὸν τὰ ἀμαρτήματα.

13 Καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, Δὲν ἔξε-
ρετε τὴν παραβολὴν ταῦτην; καὶ πῶς
θέλετε γνωρίσει πάσας τὰς παραβολὰς;
14 ⁷Ο σπειρών, τὸν λόγον σπείρεις;
15 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἶναι οὗτοι,
εἰς τοὺς ὅποιους σπειρεται ὁ λόγος· καὶ
ὅταν ἀκούσωσι, εὐθὺς ἔρχεται ὁ Σατα-
νᾶς, καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον τὸν ἐσπαρ-
μένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. 16 Καὶ
ὅμοιως οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι
εἶναι οὗτοι, οἵτινες, ὅταν ἀκούσωσι τὸν
λόγον, εὐθὺς μετὰ χαρᾶς δέχονται αὐ-
τὸν·

17 δὲν ἔχουσιν ὅμις ρίζαν ἐν
έαυτοις, ἀλλ᾽ εἶναι πρόσκαιροι· ἔπειτα,
ὅταν γένην θλίψις ἡ διωγμὸς διὰ τὸν
λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζονται. 18 Καὶ
οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι εἶναι
οὗτοι, οἵτινες ἀκούονται τὸν λόγον· 19
καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰδόνος τούτου, καὶ
ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου, καὶ αἱ ἐπιθυμίαι
τῶν ἀλλων πραγμάτων εἰστερχόμεναι συμ-
πίγουσι τὸν λόγον, καὶ γίνεται ἀκαρ-
πος. 20 Καὶ οἱ εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν
σπαρέντες εἶναι οὗτοι, οἵτινες ἀκούονται
τὸν λόγον, καὶ παραδέχονται, καὶ καρ-
ποφοροῦσιν, ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἔξι-
κοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.

21 ⁹Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν, Μήπως
ὁ λύχνος ἔρχεται, διὰ νὰ τεθῇ ὑπὸ τὸν
μόδιον, ἢ ὑπὸ τὴν κλύνην; οὐχὶ διὰ νὰ
τεθῇ ἐπὶ τὸν λυχνοστάτην; 22 διότι
δεν εἶναι τὸ κρυπτόν, τὸ ὄποιον δὲν
θέλει φανερωθῆναι· ὅδὸν ἔγειρε τὶ ἀπό-
κρυφον, τὸ δόποιον δὲν θέλει ἐλθεῖ εἰς
τὸ φανερόν. 23 ¹¹Οστις ἔχει ὅτα διὰ
νὰ ἀκούῃ, ἀς ἀκούῃ. 24 Καὶ ἔλεγε
πρὸς αὐτὸν, Προσέχετε τὶ ἀκούετε·

¹² μὲν δόποιον μέτρον μετρέστε, θέλει
μετρηθῆ εἰς ἐσάς, καὶ θέλει γείνει
προσθήκη εἰς ἐσάς τοὺς ἀκούοντας. 25
Διότι ¹³ ὅστις ἔχει, θέλει δοθῆ εἰς αὐ-
τὸν· καὶ ὅστις δὲν ἔχει, καὶ ἔκεινο τὸ
δόποιον ἔχει, θέλει ἀφαιρεθῆ ἀπὸ αὐτοῦ.

26 Καὶ ἔλεγεν, ¹⁴Ούτως εἶναι ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐάν ἀνθρώπος
βίψῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς, 27 καὶ
κοιμάται καὶ σηκόνηται νύκτα καὶ ἡμέ-

ραν· καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ, καὶ αὐ-
ξάνῃ, καθὼς αὐτὸς δέν ἔξενερε. 28
Διότι ἀφ' ἑαυτῆς ἡ γῆ καρποφορεῖ,
πρῶτον χόρτον, ἔπειτα ἀστάχον, ἔπει-
τα πλήρη σῖτον ἐν τῷ ἀσταχώῳ. 29
Οταν δὲ ὁρμάσῃ ὁ καρπός, εὐθὺς
ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, διότι ἡλθεν
οὐ θερισμός.

30 ⁷Ετι ἔλεγε, ¹⁶Μὲ τί νὰ ὅμοιώσω-
μεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; ἡ μὲ
πούλια παραβολὴν νὰ παραβάλωμεν αὐ-
τῆν; 31 Εἰναι ὅμοια μὲ κοκκούς σινά-
πεως, ὅστις, ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς,
εἴναι μικρότερος πάντων τῶν σπερμά-
των τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· 32 ἀφοῦ δὲ
σπαρῇ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται μεγαλύ-
τερος πάντων τῶν λαχανῶν, καὶ κάμνει
κλάδους μεγάλους, ὡστε ὑπὸ τὴν σκιὰν
αὐτοῦ δύνανται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
νὰ κατασκήνωσται.

33 Καὶ ¹⁷διὰ τοιούτων πολλῶν πα-
ραβολῶν ἐλάλει πρὸς αὐτὸν τὸν λόγον,
καθὼς ἡδύνατο νὰ ἀκούσωσι. 34 Χω-
ρὶς δὲ παραβολῆς δὲν ἐλάλει πρὸς
αὐτούς· κατ' ἴδιαν ὅμως ἔξηγει πάντα
εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.

35 Καὶ ¹⁸λέγει πρὸς αὐτὸν ἐν ἑκεί-
νη τῇ ἡμέρᾳ, ὅτε ἔγεινεν ἑσπέρα, *Ἄσ
διελθωμεν εἰς τὸ πέραν. 36 Καὶ ἀφῆ-
σαντες τὸν ὅχλον, παραλαμβάνοντας
αὐτὸν ὡς ἡτο ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα
δὲ πλοιάρια ἦσαν μετ' αὐτοῦ. 37 Καὶ
γίνεται μέγας ἀνεμοστρόβιλος· καὶ τὰ
κύματα εἰσέβαλλον εἰς τὸ πλοῖον, ὡστε
αὐτὸν ἡδὺ ἔγειμέτο. 38 Καὶ αὐτὸς ἡτο
ἐπὶ τῆς πρύμνης κοιμώμενος ἐπὶ τὸ
προσκεφάλαιον· καὶ ἔξυπνίζουσιν αὐ-
τὸν, καὶ λέγουσι πρὸς αὐτὸν, Διάδα-
σκαλε, δὲν σὲ μέλει ὅτι χανόμεθα;

39 Καὶ σηκωθεὶς ἐπετίμησε τὸν ἀνε-
μον· καὶ εἶπε πρὸς τὴν θάλασσαν,
Σιώπα, ἡσύχασον. Καὶ ἐπανοσεν ὡς ἀνε-
μος, καὶ ἔγεινε γαλήνη μεγάλη. 40
Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Διά τι εἰσθε
οὕτω δειοί; πῶς δὲν ἔχετε πίστιν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν,
καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, Τίς λουπὸν
εἶναι οὗτος, ὅτι καὶ ὁ ἀνεμος καὶ ἡ
θάλασσα ὑπακούουσιν εἰς αὐτὸν;

[ΚΕΦ. ε'.] ΚΑΙ ¹ ἡλθον εἰς τὸ πέραν
τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν Γα-
δαρηνῶν. 2 Καὶ ὡς ἔξηλθεν ἐκ τοῦ
πλοίου, εὐθὺς ἀπήντησεν αὐτὸν ἐκ τῶν
μημείων ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα ἀκά-
θαρτον, 3 ὅστις εἶχε τὴν κατοικίαν ἐν
τοῖς μημείοις, καὶ οὐδεὶς ἡδύνατο νὰ
δέσῃ αὐτὸν οὐδὲ μὲ ἀλύσεις· 4 διότι
πολλάκις εἶχε δεθῆ μὲ ποδόδεσμα καὶ
μὲ ἀλύσεις, καὶ δειπνάσθησαν ὑπ' αὐ-
τοῦ αἱ ἀλύσεις, καὶ τὰ ποδόδεσμα συν-

¹⁵ Ἀποκ.
ιδ'. 15.

¹⁶ Ματθ.

ιγ'. 31.

¹⁸ Πράξ.

β'. 41: 8'.

ιθ'. 20.

¹⁷ Ματθ.

ιγ'. 34.

Ιωάν. 15'.

12.

¹⁸ Ματθ.

η'. 18, 23.

Δούκ. η'.

22.

¹ Ματθ.

η'. 28.

Δούκ. η'.

26.

ετρίφθησαν⁴ καὶ οὐδεὶς ἴσχυε νὰ δαμάσῃ αὐτὸν⁵ 5 καὶ διαπαντὸς νίκτα καὶ ἡμέραν ἥτο ἐν τοῖς ὅρεστ καὶ ἐν τοῖς μυημείοις, κράξων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν μὲ λίθους. 6 Ἰδών δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε, καὶ προσεκύνησεν αὐτὸν⁶ 7 καὶ κράξας μετὰ φωνῆς μεγάλης, εἶπε, Τί εἶναι μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὅρκίσω σε εἰς τὸν Θεόν, μὴ μὲ βασανίσῃς. 8 Διώτι ἔλεγε πρὸς αὐτὸν, "Ἐξελθε ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον.

9 Καὶ ἡρώτησεν αὐτὸν, Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου;

Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων, Δεγεῶν εἶναι τὸ ὄνομά μου⁷ διότι πολλοὶ εἴμεθα. 10 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ, νὰ μὴ ἀποτελῆ αὐτοὺς ἔξω τῆς χώρας.

11 Ἡτο δὲ ἐκεὶ πρὸς τὰ ὅρη ἀγέλη μεγάλη χοίρων βοσκομένη, 12 καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες, Πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, διὰ νὰ εἰσέθωμεν εἰς αὐτούς. 13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εὐθὺς ἐπέτρεψεν εἰς αὐτούς. Καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους⁸ καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, (ἥσαν δὲ ἔως δύο χιλιάδες,) καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ.

14 Οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον, καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὸν ἄγρον. Καὶ ἐξῆλθον διὰ νὰ ἴδωσι τί εἶναι τὸ γεγονός. 15 Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον ὅστις εἰλέχη τὸν λεγεώνα, καθίμενον, καὶ ἐδευδυμένον, καὶ σωφρονοῦντα, καὶ ἐφοβήθησαν⁹ 16 καὶ δηγήθησαν πρὸς αὐτοὺς οἱ ἴδόντες, πῶς ἔγεινε τὸ πράγμα εἰς τὸν δαιμονιζόμενον, καὶ περὶ τῶν χοίρων. 17 Καὶ ² ἤρχισαν νὰ παρακαλῶσιν αὐτὸν νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

18 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ³ δαίμονισθείς νὰ ἦναι μετ' αὐτοῦ. 19 Πλὴν ὁ Ἰησοῦς δὲν ἀφῆκεν αὐτὸν, ἀλλὰ λέγει πρὸς αὐτὸν, "Ὕπαγε εἰς τὸν οἰκόν σου πρὸς τὸν οἰκίσταν σου, καὶ ἀνάγγειλον πρὸς αὐτοὺς ὅστις ὁ Κύριος σοὶ ἔκαμε, καὶ σὲ ἤλείσε. 20 Καὶ ἀνεχόρησε, καὶ ἤρχισε νὰ κηρύγτῃ ἐν τῷ Δεκαπόλει ὅσα ἔκαμεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς¹⁰ καὶ πάντες ἔθαμαζον.

21 ⁴ Καὶ ἀφοῦ ὁ Ἰησοῦς διεπέρασε πάλιν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὸ πέραν, συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὅχλος πολὺς¹¹ καὶ ἥτο πλησίον τῆς θαλάσσης.

22 Καὶ ἴδου, ⁵ ἔρχεται εἰς τῶν ἀρχι-

συναγώγων, δύνματι Ἰαίειρος¹² καὶ ἴδων αὐτὸν, πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ¹³ 23 καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ, λέγων, "Οτι τὸ θυγάτριόν μου πνέει τὰ λοίσθια¹⁴ νὰ ἔλθῃς καὶ νὰ βάλῃς τὰς χειράς σου ἐπ' αὐτὴν, διὰ νὰ σωθῇ¹⁵ καὶ θέλει ζῆστε. 24 Καὶ ὑπῆγε μετ' αὐτοῦ¹⁶ καὶ ηκολούθει αὐτὸν ὅχλος πολὺς, καὶ συνέθλιψον αὐτὸν.

25 Καὶ γυνὴ τις ⁶ ἔχουσα ρύσιν αἴματος δώδεκα ἔτη, 26 καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἀτρώων, καὶ δαπανήσασα πάσαν τὴν περιουσίαν αὐτῆς, καὶ μηδὲν ὀφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χείρον ἐλθοῦσα, 27 ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἥλθε μεταξὺ τοῦ ὅχλου ὅπισθεν, καὶ ἤγγισε τὸ ἴματιον αὐτοῦ¹⁷. 28 διώτι ἔλεγεν, "Οτι, καὶ ἀντὰ ἴματια αὐτοῦ ἐγγίσω, θὲλω σωθῆν. 29 Καὶ εὐθὺς ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς¹⁸ καὶ ἡσθάνθη ἐν τῷ σώματι αὐτῆς ὅτι ἀτρεύθη ἀπὸ τῆς μάστιγος.

30 Καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς νοήσας ἐν ἑαυτῷ ⁷ τὴν δύναμιν τὴν ἐξελθοῦσαν ἀπ' αὐτοῦ, στραφεῖς ἐν τῷ ὅχλῳ, ἔλεγε, Τίς ἤγγισε τὰ ἴματιά μου; 31 Καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταί αὐτοῦ, Βλέπετε τὸν ὅχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγετε, Τίς μοῦ ἤγγισε; 32 Καὶ περιέβλεπε διὰ νὰ ἴδῃ τὴν πράξασαν τοῦτο.

33 Ἡ δὲ γυνὴ, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, ἐπειδὴ ἤξευρε τί ἔγεινε ἐπ' αὐτὴν, ἥλθε καὶ προσέπεσεν εἰς αὐτὸν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν πάσαν τὴν ἀλήθειαν. 34 ⁸ Ο δὲ εἶπε πρὸς αὐτὴν, Θύγατερ, ⁹ η τίστις σου σὲ ἔσωσεν ὑπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἔσο ὑγῆς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

35 ⁹ Ενῷ αὐτὸς ἐλάλει ἔτι, ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγοντες, "Οτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε¹⁰ τί πλέον ἐνόχλεις τὸν διδάσκαλον;

36 Ο δὲ Ἰησοῦς, εὐθὺς ὅτε ἤκουσε τὸν λόγον λαλούμενον, λέγει πρὸς τὸν ἀρχισυναγώγον, Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστενε.

37 Καὶ δὲν ἀφῆκεν οὐδένα νὰ ἀκολουθήσῃ αὐτὸν, εἰμὴ τὸν Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου. 38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἰκον τὸν ἀρχισυναγώγον, καὶ βλέπει θόρυβον, κλαίοντας καὶ ἀλαζόνως πολλά. 39 Καὶ εἰσέθων, λέγει πρὸς αὐτὸν, Τί θυροβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ ¹⁰ κοιμᾶται.

40 Καὶ κατεγέλων αὐτὸν. ¹¹ Ο δὲ, ἀφοῦ ἐξέβαλεν ἀπαντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς μεθ' ἐαυτὸν, καὶ εἰσέρχεται διπου ἔκειτο τὸ παιδίον. 41 Καὶ πιά-

⁶ Λευκ. ¹ ε'. 25. Ματθ. ² θ'. 20.

⁷ Λουκ. ¹ ε'. 19: η'. 46.

⁸ Ματθ. ² θ'. 22. κεφ. ¹.

⁵² Πράξ. ¹³ 9.

⁹ Λουκ. ⁷ 49.

² Ματθ.

⁷ 34.

Πράξ. ¹⁵.

39.

³ Λουκ. ¹ η'.

38.

⁴ Ματθ.

⁶ 1.

Λουκ. ¹ η'.

40.

⁵ Ματθ.

^{θ'. 18.}

Λουκ. ¹ η'.

41.

¹⁰ Ιωάν.

¹¹ Ια.

¹¹ Πράξ.

^{θ'. 40.}

³ Ἡσα.
κθ'. 13.
Ματθ. ιε'.
8.

γραμμένον, ³ “Οὗτος ὁ λαὸς διὰ τῶν χειλέων μὲ τυμᾶ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν μακρὰν ἀπέχει ἀπ', ἐμοῦ. 7 εἰς μάτην δὲ μὲ σεβοται, διδάσκοντες διδάσκαλίας, ἐντάματα ἀνθρώπων.” 8 Διότι ἀφήσαντες τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, πλύνατα ξεστῶν καὶ ποτηρῶν, καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ κάμνετε. 9 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ φυλάττητε τὴν παράδοσιν σας. 10 Διότι ὁ Μωϋσῆς εἶπε, ⁴ “Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.” καὶ,

⁵ “Ο κακολογῶν πατέρα ἡ μητέρα, ἔξαπαντος νὰ θανατώνηται.” 11 Σείς δύος λέγετε, Ἐὰν ἀνθρωπος εἶπη πρὸς τὸν πατέρα ἡ πρὸς τὴν μητέρα, ⁶ Κορβᾶν, τοιτέστι δῶρον, εἶναι ὅ, τι θέλετε ὀφεληθῆ ἔξι ἐμοῦ, ἀφεῖ. 12 καὶ δὲν ἀφίνετε πλέον αὐτὸν νὰ κάμη οὐδὲν εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ ἡ εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ, 13 ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ χάριν τῆς παραδόσεως σας, τὴν δοπιάν παρεδώκατε⁷ καὶ κάμνετε παρόμοια τοιαῦτα πολλά.

14 Καὶ ⁸ προσκαλέσας πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, Ἀκούετε μου πάντες, καὶ νοεῖτε⁹ 15 δὲν εἶναι οὐδὲν εἰσερχόμενον ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰς αὐτὸν, τὸ δόπον δύναται νὰ μολύνῃ αὐτὸν, ἀλλὰ τὰ ἔξερχόμενα ἀπ' αὐτοῦ, ἔκεινα εἶναι τὰ μολύνοντα τὸν ἀνθρώπουν. 16 ⁸Ο ἔχων ὥτα διὰ νὰ ἀκούῃ, ἀς ἀκούῃ.

17 Καὶ ⁹ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἡρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς παραβολῆς.

18 Καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς, Οὕτω καὶ σεῖς ἀσύνετοι εἰσήσθε; δὲν καταλαμβάνετε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσερχόμενον εἰς τὸ ἀνθρώπον δὲν δύναται νὰ μολύνῃ αὐτὸν; 19 διότι δὲν εἰσέρχεται εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν¹⁰ καὶ ἔξέρχεται εἰς τὸν ἀφερόντα, καθαρίζον πάντα τὰ φαγητά. 20 Ἔλεγε δὲ, Ὅτι τὸ ἔξερχόμενον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου, ἔκεινο μολύνει τὸν ἀνθρώπον¹¹. 21 διότι ¹⁰ἔσωθεν ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων ἔξέρχονται οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόνοι, 22 κλοπαὶ, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλοι, ἀσέλγεια, βλέμμα πονηρὸν, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη. 23 Πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἔξέρχονται, καὶ μολύνουσι τὸν ἀνθρώπων.

24 Καὶ ¹¹ σηκωθεὶς ἔκειθεν, ὑπῆγεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος¹² καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, δὲν ἥθελε νὰ

μάθῃ τοῦτο μηδείς¹³ δὲν ἡδυνήθη ὅμως νὰ κρυφθῇ. 25 Διότι ἀκούσασα περὶ αὐτοῦ γυνὴ πι, τῆς δόπιας τὸ θυγάτριον εἰχε πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἥλθε καὶ προτέπεσεν εἰς τὸν πόδα αὐτοῦ. 26 Ἡπο δὲ ἡ γυνὴ Ἐλληνίς, Συροφοίησσα τὸ γένος¹⁴ καὶ παρεκάλει αὐτὸν νὰ ἐκβάλῃ τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὴν, ¹⁵Αφες πρῶτον νὰ χορτασθῶσι τὰ τέκνα, διότι δὲν εἴναι καλὸν νὰ λάβῃ τις τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ νὰ ρίψῃ εἰς τὰ κυνάρια.

28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, Ναὶ, Κύριε¹⁶ ἀλλὰ καὶ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης τρώγουσιν ἀπὸ τῶν φιλίων τῶν παιδίων.

29 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν, Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὑπαγε¹⁷ ἔξηλθε τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τῆς θυγατρός σου. 30 Καὶ ὅτε ὑπῆγε εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εἴρεν ὅτι τὸ δαιμόνιον ἔξηλθε, καὶ τὴν θυγατέρα κειμένην ἐπὶ τῆς κλίνης.

31 Καὶ ¹⁸ πάλιν ἔξελθων ἐκ τῶν δρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος, ἥλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνὰ μέσον τῶν δρίων τῆς Δεκαπόλεως.

32 Καὶ ¹⁹ φέρουσι πρὸς αὐτὸν κωφὸν μογιλάνον²⁰ καὶ παρακαλῶσιν αὐτὸν νὰ ἐπιθέσῃ τὴν χείρα ἐπ' αὐτόν. 33 Καὶ παραλαβὼν αὐτὸν κατ' ίδιαν ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἔβαλε τὸν δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ δάτα αὐτοῦ²¹ καὶ πτύσας, ἔγγυσε τὴν γλώσσαν αὐτοῦ. 34 καὶ ²² ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ²³ ἐστέναξε, καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, ἘΦΦΑΘΑ, τοιτέστιν, Ἀνοίχθητι. 35 Καὶ ²⁴ εὐθὺς θνοίχθησαν τὰ δάτα αὐτοῦ²⁵ καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάκηι ὅρθως.

36 Καὶ ²⁶ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ ἔπωστο τοῦτο εἰς μηδένα πλὴν ὅσον αὐτὸς παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς, τόσον πειραστόπερον ἔκεινοι ἐκήρυττον. 37 Καὶ ἔξεπλήγατο καθ' ὑπερβολὴν, λέγοντες, Καλῶς ἔπραξε τὰ πάντα²⁷ καὶ τοὺς κωφοὺς κάμνει νὰ ἀκούσωσι, καὶ τοὺς ἀλάλους νὰ λαλῶσι.

[ΚΕΦ. η'.] ἘΝ ἔκειναις ταῖς ἡμέραις, ¹ ἐπειδὴ ἡτο πάμπολυς ὄχλος, καὶ δὲν εἴχον τί νὰ φάγωσι, προσκαλέσας ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει πρὸς αὐτοὺς, ² Σπλαγχνίσομαι διὰ τὸν ὄχλον, ὅτι τρεῖς ἥδη ἡμέρας μένουσι πλησίον μου, καὶ δὲν ἔχουσι τί νὰ φάγωσι²⁸. 3 καὶ ἔλαν ἀπολύσω αὐτοὺς ὑῆστες εἰς τοὺς οἶκους αὐτῶν, θέλουσιν ἀποκάμει καθ' ὅδον²⁹ διότι τινὲς ἐξ αὐτῶν ἥλθον μακράθεν.

¹² Ματθ. ιε'. 29.

¹³ Ματθ. θ'. 32. Δούκι. ια'.

14.

¹⁴ κεφ. η'. 23. Ἰωάν. θ'. 6.

¹⁵ κεφ. σ'. 41. Ἰωάν. ια'. 41:

16. Ἰωάν.

ια'. 33, 38.

¹⁷ Ἡσα. λε'. 5, 6. Ματθ. ια'.

5.

¹⁸ κεφ. ε'. 43.

¹⁰ Γεν. σ'. 5: η'. 21. Ματθ. ιε'. 19.

¹¹ Ματθ. ιε'. 21.

¹ Ματθ. ιε'. 32.

σας τὴν χείρα τοῦ παιδίου, λέγει πρὸς αὐτὴν, Ταλιθά κοῦμι, τὸ ὄποιον μεθερμηνεύμενον εἶναι, Κοράσιον, σοὶ λέγω, σηκώθητι. 42 Καὶ εὐθὺς ἐσκώθη τὸ κοράσιον, καὶ περιεπάτει· δύσι τῆτο ἐπῶν δώδεκα· καὶ ἐξεπλάγησαν μὲν ἔκπληξιν μεγάλην. 43 Καὶ ¹² παρήγειλεν εἰς αὐτὸν πολλὰ νὰ μὴ μάθῃ μηδεὶς τοῦτο· καὶ ἐπεὶ νὰ δοθῇ εἰς αὐτὴν νὰ φάγῃ.

¹² Ματθ. η'. 4: θ'.
30: ιβ'.
16: ιδ'.
9. κεφ. γ'. 12.
Δουκ. ε'.
14.

¹ Ματθ.
η'. 54.
Δουκ. δ'.
16.

² Ιωάνν.
ε'. 42.

³ Ματθ.
ιβ'. 46.
Γαλ. α'.
19.
⁴ Ματθ.
ια'. 6.

⁵ Ματθ.
ηγ'. 57.
Ιωάνν. δ'.
44.
⁶ Ιδὲ Γεν.
ιθ'. 22:
λβ'. 25.
Ματθ. ιγ'.
58. κεφ.
θ'. 23.

⁷ Ἡσα.
νθ'. 16.

⁸ Ματθ.
θ'. 35.
Δουκ. ιγ'.
22.

⁹ Ματθ. ι'.
1. κεφ. γ'.
13. 14.
Δουκ. θ'.
1.

¹⁰ Πράξ.
ιβ'. 8.

¹¹ Ματθ.
ι'. 11.
Δουκ. θ'.
4: ι'. 7.
8.

¹² Ματθ.
ι'. 14.
Δουκ. ι'.
10.

¹³ Πράξ.
ηγ'. 51:
ηγ'. 6.

¹⁴ Ιακ. ε'.
14.

[ΚΕΦ. 5'] ΚΑΙ ¹ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἥλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 2 Καὶ ὅτε ἥλθε τὸ σάββατον, ἤρχισε νὰ διδάσκῃ ἐν τῇ συναγωγῇ· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήττοντο, καὶ ἐλεγον, ² Πόθεν εἰς τοῦτον ταῦτα; καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δούεῖσα εἰς αὐτὸν, ὅπετε καὶ θαύματα τοιαῦτα γίνονται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ; 3 Ζὲν εἴναι οὖθα ὅ τέκτων, οὐ νίος τῆς Μαρίας, ³ ἀδελφὸς δὲ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ καὶ Ιούδα καὶ Σίμωνος; καὶ δὲν εἴναι αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ἐνταῦθα παρ' ἡμῖν; Καὶ ⁴ ἐσκαδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.

4 Ἐλεγε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, "Οτι ⁵ δὲν εἴναι προφήτης ἀνεν τιμῆς, εἰμὶ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ μεταξὺ τῶν συγγενῶν, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ. 5 Καὶ ⁶ δέν ἥδυνατο ἐκεὶ οὐδὲν θαῦμα νὰ κάμη, εἰμὶ ὅτι ἐπὶ ὀλίγους ἀρρώστους ἐπιθέσας τὰς χείρας, ἐθεραπεύσεν αὐτὸν. 6 Καὶ ⁷ ἐθύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ ⁸ περιήρχετο τὰς κώμας κύκλῳ, διδάσκων.

7 ΚΑΙ ⁹ προσκαλέσας τοὺς δώδεκα, ἤρχισε νὰ ἀποστέλλῃ αὐτὸν δύο δύο· καὶ ἔδιδεν εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν κατὰ τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων. 8 Καὶ παρήγειλεν εἰς αὐτὸν νὰ μὴ βαστάζωσι μηδὲν εἰς τὴν ὁδὸν, εἰμὶ μὲν ὁρβόν μόνον· μὴ σακκίον, μὴ ἄρτοι, μὴ χαλκὸν εἰς τὴν ἡζωντν· 9 ἀλλὰ ¹⁰ νὰ ἥναι ἀποδεδεμένοι σανδάλια· καὶ νὰ μὴ ἐνδύωνται δύο χιτῶνας.

10 Καὶ ¹¹ ἐλεγε πρὸς αὐτὸν, "Οπου ἐὰν εἰσέλθῃτε εἰς οἰκίαν, ἐκεὶ μένετε ἔωσοι ἐξελθῆτε ἐκεῖθεν. 11 Καὶ ¹² ὅσοι δὲν σᾶς δεχθῶσι, μηδὲ σᾶς ἀκούσωσι, ἐξερχόμενοι ἐκεῖθεν, ¹³ ἐκτινάξατε τὸν κοινορότον τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν σας, διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτούς· ἀληθῶς σας λέγω, ἐλαφροτέρα θέλει εἰσθαι ἡ τιμωρία εἰς τὰ Σδόδομα ἡ Γόμορρα ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκεῖνην.

12 Καὶ ἐξελθόντες, ἐκῆρυττον νὰ μετανοήσωσι· 13 καὶ ἐξέβαλλον πολλὰ δαιμόνια· ¹⁴ καὶ ἥλειφον πολλοὺς ἀρρώστους μὲ ἔλαιον, καὶ ἐθεράπευσον.

14 Καὶ ¹⁵ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, (διότι φανερὸν ἔγεινε τὸ ὄνομα αὐτοῦ,) καὶ ἐλεγεν, "Οτι Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.

15 ¹⁶ Άλλοι ἐλεγον, "Οτι ὁ Ἡλίας εἶναι. "Άλλοι δὲ ἐλεγον, "Οτι προφήτης εἶναι, ἡ ὡς εἰς τῶν προφήτῶν. 16

17 Ακούσας δὲ ὁ Ἡρώδης, εἰπεν, "Οτι οὗτος εἶναι ὁ Ἰωάννης, τὸν ὄποιον ἐγώ ἀπεκεφάλισα· αὐτὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

17 Διότι αὐτὸς ὁ Ἡρώδης ἀπέστειλε καὶ ἐπίσαε τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδεινεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, διὰ τὴν Ἡρώδα πάντα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐπειδὴ εἰχε λάβει αὐτὴν εἰς γυναῖκα. 18 Διότι ὁ Ἰωάννης ἐλεγε πρὸς τὸν Ἡρώδην, "Οτι ¹⁸ δὲν

σοὶ εἶναι συγκεχωρημένον νὰ ἔχῃς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. 19 Ή δὲν

Ἡρώδιας ἐμίσει αὐτὸν, καὶ ἥθελε νὰ θανατώσῃ αὐτὸν· καὶ δὲν ἤνυνατο. 20 Διότι ¹⁹ ὁ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, γνωρίζων αὐτὸν ἄνδρα δικαιον καὶ ἄγιον· καὶ διεφύλαττεν αὐτὸν· καὶ

ἔκαμψε πολλὰ, ἀκούων αὐτοῦ, καὶ εὐχαρίστως ἤκουεν αὐτοῦ. 21 Καὶ ²⁰ διότε

ἥλθεν ἄρμπολις ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ Ἡρώδης ἔκαμψεν ²¹ εἰν τοῖς γενεθλίοις αὐτοῦ δεῖπνον εἰς τὸν μεγιστάναν αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν χιλιάρχους καὶ τοὺς πρώτους τῆς Γαλιλαίας, 22 καὶ εἰσῆλθεν ἡ θυγάτηρ αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ἐχόρευσε, καὶ ἥρεσεν εἰς τὸν Ἡρώδην καὶ τοὺς συγκαθημένους, εἰπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ κοράσιον, Ζήτησόν με ὅ; τι νὰ θέλησ, καὶ θέλω σοὶ δώσει. 23

Καὶ ὅμοσε πρὸς αὐτὴν, "Οτι ²² θέλω σοὶ δώσει ὅ; τι μὲν ἡ ζητήσης, ἔως τοῦ ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου. 24 Ή

δὲ ἐξελθοῦσα εἰπε πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς, Τί νὰ ζητήσω; "Η δὲ ἐπε, Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. 25

Καὶ εὐθὺς εἰσελθοῦσα μετὰ σπουδῆς εἰς τὸν βασιλέα, ἐξήτησε, λέγουσα, Θέλω νὰ μοὶ δώσῃς πάραντα ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. 26 Καὶ ²³ δὲ βασιλεὺς, ἀν καὶ

ἐλυτήθη πολὺ, διὰ τοὺς ὄρκους ὅμως καὶ τοὺς συγκαθημένους δὲν ἥθελησε νὰ ἀπορρίψῃ τὴν αὔτησιν αὐτῆς. 27

Καὶ εὐθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς δῆμον, προσέταξε νὰ φερθῇ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ. 28 Ό δὲ ἀπελθὼν, ἀπεκεφάλισε αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἔφερε τὴν κεφαλὴν αὐτὴν εἰς τὸ κοράσιον· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν εἰς τὴν μητέρα αὐτῆς. 29 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἥλθον καὶ ἐσήκωσαν τὸ πτώμα αὐτοῦ, καὶ ἔθεσαν αὐτὸν ἐν μημείῳ.

¹⁵ Ματθ. ιδ'. 1. Λουκ. θ'. 7.

¹⁶ Ματθ. ιε'. 14. κεφ. η'. 28.

¹⁷ Ματθ. ιδ'. 2. Λουκ. γ'. 19.

¹⁸ Δευτ. ιη'. 16: κ'. 21.

¹⁹ Ματθ. ιδ'. 5: κα'. 26.

²⁰ Ματθ. ιδ'. 6.

²¹ Γεν. μ'. 20.

²² Εσθ. ε'. 3, 6: ζ'. 2.

²³ Ματθ. ιδ'. 9.

4 Καὶ ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Πόθεν θέλει τις δινηῆ ὑνὰ χορτάσῃ τούτους ἀπὸ ἄρτων ἐδὼ ἐπὶ τῆς ἐρήμιας;

5 Καὶ ² ἡρώτησεν αὐτοὺς, Πόσους ἄρτους ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἐπτά.

6 Καὶ προσέταξε τὸν ὄχλον νὰ καθίσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἐπτὰ ἄρτους, ἀφοῦ εὐχαριστησεν, ἐκοψε καὶ ἐδίδεν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, διὰ νὰ βάλωσιν ἐμπροσθετὸν ὄχλουν· καὶ ἔβαλον. 7 Εἶχον καὶ ὀλίγα ὁψαράκια· καὶ ³ εὐλογήσας, εἰπε νὰ βάλωσι καὶ αὐτά. 8 Ἐφαγον δὲ καὶ ἔχορτάσθησαν· καὶ ἐστήκωσαν περιστεύματα κλασμάτων, ἐπὶ τὰ σπυρίδας. 9 Ἡσαν δὲ οἱ φαγόντες ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.

10 Καὶ ⁴ εὐθὺς ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἥλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.

11 Καὶ ⁵ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἤρχισαν νὰ κάμινωσιν ἐρωτήσεις πρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξήτουν παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτὸν.

12 Τότε ἀμαυτεράξας ἐκ καρδίας αὐτοῦ, λέγει, Διὰ τί τί γενεὰ αὕτη σημεῖον ἤζτει; ἀλλήθως σας λέγω, Δέν θέλει δοθῆ εἰς τὴν γενεὰν ταῦτην σημεῖον. 13 Καὶ ἀφήσας αὐτούς, εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.

14 ⁶ Ἐλησμόνησαν δὲ νὰ λάβωσιν ἄρτους, καὶ δὲν εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοιῷ εἰμὶ ἔνα ἄρτον. 15 Καὶ παρηγγέλλεν εἰς αὐτούς, λέγων, βλέπετε, προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης τοῦ Ἡρώδου.

16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες, ⁸Οτι ἄρτους δὲν ἔχομεν.

17 Νόισας δὲ ὁ Ἰησοῦς, λέγει πρὸς αὐτούς, Τὶ διαλογίζεσθε, ὅτι δὲν ἔχετε ἄρτους· ⁹ἔτι δὲν νοεῖτε, οὐδὲ καταλαμβάνετε; ¹⁰ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν σας; 18 ὁφθαλμούς ἔχοντες δὲν βλέπετε; καὶ ὥτα ἔχοντες δὲν ἀκούετε; καὶ δὲν ἐνθυμεῖσθε; 19 ¹⁰ ὅτε ἐκοψα τοὺς πέντε ἄρτους εἰς τοὺς πεντακισχίλιους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλαπτωτάς ἐστήκωσατε; Δέγουσι πρὸς αὐτὸν, Δώδεκα. 20 Καὶ ¹¹ ὅτε τοὺς ἐπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχίλιους, πόσας σπυρίδας πλήρεις κλασμάτων ἐστήκωσατε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἐπτά. 21 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτούς,

¹² Πῶς δὲν καταλαμβάνετε;

22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν· καὶ φέρουσι πρὸς αὐτὸν τυφλὸν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν νὰ ἐγγίσῃ αὐτὸν. 23 Καὶ πιάσας τὴν χειρα τοῦ τυφλοῦ,

ἔφερεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης¹³ καὶ ¹³ πτύσας εἰς τὰ ὅμματα αὐτοῦ, ἐπέ-

θεσα επ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, καὶ ἥρωσε αὐτὸν ἄν βλέπη τι. 24 Καὶ ἀναβλέ-

ψας, ἔλεγε, Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὡς δένδρα βλέπω περιπατοῦντας.

25 Ἐπειτα πάλιν ἐπέθεσε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔκαμεν αὐτὸν νὰ ἀναβλέψῃ¹⁴ καὶ ἀποκατεστάθη ἡ ὥρασις αὐτοῦ, καὶ εἰδὲ καθαρῶς ἀπαν-

τας. 26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, λέγων, Μηδὲ εἰς τὴν κώ-

μην εἰσέλθης, ¹⁴ μηδὲ εἴπης τοῦτο εἰς τινα ἐν τῇ κώμῃ.

27 Καὶ ¹⁵ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας τῆς Και-

σαρίες Φιλίππου· καὶ καθ' ὅδὸν ἡρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων πρὸς αὐ-

τούς, Τίνα μὲ λέγουσιν οἱ ἀνθρώποι, ὅτι εἴμαι;

28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν, ¹⁶ Ιωάννην τὸν Βαπτιστήν καὶ ἄλλοι, τὸν Ἡλίαν¹⁷ ἄλλοι δὲ, ἔνα τῶν προφητῶν.

29 Καὶ αὐτὸς λέγει πρὸς αὐτοὺς, Ἀλλὰ σεις τίνα μὲ λέγετε, ὅτι εἴμαι;

Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει πρὸς αὐτὸν, ¹⁷ Σὺ εἶσαν ὁ Χριστός.

30 Καὶ ¹⁸ παρήγγειλεν αὐστηρῶς εἰς αὐτούς νὰ μὴ λέγωσιν εἰς μηδένα περὶ αὐτοῦ.

31 Καὶ ¹⁹ ἤρχισε νὰ διδάσκῃ αὐτοὺς ὅτι πρέπει ὁ Ζίδως τοῦ ἀνθρώπου νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ καταφρονηθῇ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ νὰ θανατωθῇ, καὶ μετά τρεις ήμέρας νὰ ἀναστῇ. 32 Καὶ ἐλάλει τὸν λόγον παρρήσια.

Καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὁ Πέτρος κατ'

ἰδίαν, ἤρχισε νὰ ἐπιτιμᾷ αὐτόν.

33 Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, καὶ ἵδων τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπετίμησε τὸν Πέτρον, λέγων, Υπαγε ὅπισω μου, Σατανᾶ· διάτι δὲν φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

34 Καὶ προσκαλέσας τὸν ὄχλον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτούς, ²⁰ Οστις θέλει νὰ ἔλθῃ ὅπισω μου, ἀς ἀπαρνηθῇ ἑαυτὸν, καὶ ἀς στηκόσῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀς μὲ ἀκολουθῇ. 35 Διότι ²¹ ὅστις θέλει νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσει αὐτὴν· καὶ ὅστις ἀπολέσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εἰναγγελίου, οὗτος θέλει σώσει αὐτὴν. 36 Ἐπειδὴ τι θέλει ὁ φελήσει τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; 37 Ἡ τι θέλει δώσει ὁ ἀνθρώπος εἰς ἀνταλλαγὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; 38 Διότι ²² ὅστις αἰσχυνθῇ δι' ἐμὲ καὶ ²³ διὰ τοὺς λόγους

²⁰ Ματθ. ι'. 38 : ιε'. 15'.

24. Λουκ. θ'. 23 : ιδ'. 23.

21. Ιωάν. ιβ'. 25 : ιε'. 22.

22. Ματθ. ι'. 33. Λουκ. θ'. 26 : ιβ'. 9.

23. Ιωάν. ιβ'. 25.

24. Ματθ. ι'. 33. Λουκ. θ'. 26 : ιβ'. 9.

25. Ρωμ. α'. 16. Τιμ. Β'. α'. 9.

26. Β'. 12.

24 Λουκ. θ'. 10.

25 Ματθ. ιδ'. 13.

26 κεφ. γ'. 20.

27 Ματθ. ιδ'. 13.

28 Ματθ. θ'. 36: ιδ'. 14.

29 Λουκ. θ'. 11.

30 Ματθ. ιδ'. 15. Λουκ. θ'. 12.

31 Αριθ. ια'. 13, 22. Βασ. Β'. δ'. 43.

32 Ματθ. ιδ'. 17.

Λουκ. θ'. 13. Ιωάν. σ'. 9.

'Ιδε καὶ Ματθ. ιε'. 34. κεφ. η'. 5.

29 Σαμ. Α'. θ'. 13. Ματθ. ιε'. 26.

34 Ματθ. ιδ'. 22.

'Ιωάν. σ'. 17.

30 ΚΑΙ ²⁴ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτὸν πάντα, καὶ ὅσα ἔπραξαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. 31 Καὶ ²⁵ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἐλθετε σεῖς αὐτῷ κατ' ὕδαν εἰς τόπον ἔρημον, καὶ ἀναπαύσθε διλγον· διότι ²⁶ ἡσαν πολλοὶ οἱ ἔρχομενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες, καὶ οὐδὲ νὰ φάγωσιν ηὐκαίρουν. 32 Καὶ ²⁷ ὑπῆγον εἰς ἔρημον τόπον μὲ τὸ πλόιον κατ' ἴδιαν.

33 Καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας οἱ ὄχλοι, καὶ πολλοὶ ἐγνώρισαν αὐτὸν· καὶ συνέδραμον ἑκεὶ πεζοὶ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων, καὶ φθάσαντες πρὸς αὐτῶν, συνήχθησαν πλησίον αὐτοῦ. 34 ²⁸ Εξελθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐδέ πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη δι' αὐτοὺς, ἐπειδὴ ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ ²⁹ ἤρχισε νὰ διδάσκῃ αὐτοὺς πολλά.

35 Καὶ ³⁰ ἐπειδὴ εἶχεν ἥδη παρελθει ὥρα πολλὴ, προσέλθοντες πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγουσιν, Ὡτὶ ἔρημος εἶναι ὁ τόπος, καὶ παρῆλθεν ἥδη πολλὴ ὥρα· 36 ἀπόλυτον αὐτοὺς, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τοὺς πέριξ ἀγρούς καὶ κώμας, καὶ ἀγοράσωσιν εἰς ἕαντοὺς ἄρτους· διότι δὲν ἔχουσι τί νὰ φάγωσιν.

37 Ο δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Δότε σεῖς εἰς αὐτοὺς νὰ φάγωσι.

Καὶ λέγουσι πρὸς αὐτὸν, ³¹ Νὰ ὑπάγωμεν ν ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους, καὶ νὰ δώσωμεν εἰς αὐτοὺς νὰ φάγωσιν;

38 Ο δὲ λέγει πρὸς αὐτοὺς, Πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε καὶ ἴδετε. Καὶ ἀφοῦ εἶδον, λέγουσι, ³² Πέντε, καὶ δύο ὄψαρια.

39 Καὶ προσέταξεν αὐτοὺς νὰ καθίσωσι πάντας ἐπὶ τὸν χλωρὸν χόρτου συμπόσια συμπόσια. 40 Καὶ ἐκάβησαν πρασταὶ πρασταὶ, ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πεντήκοντα. 41 Καὶ λαβὼν τὸν πέντε ἄρτους καὶ τὰ δύο ὄψαρια, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ³³ εὐλόγησε, καὶ κατέκοψε τὸν ἄρτους, καὶ ἐδίδει εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, διὰ νὰ βαλωσιν ἐμπροσθεν αὐτῶν· καὶ τὰ δύο ὄψαρια ἐμοίρασεν εἰς πάντας. 42 Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἔχορτάσθησαν. 43 Καὶ ἐσήκωσαν ἀπὸ τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις, καὶ ἀπὸ τῶν ὄψαριών. 44 ³⁴ Ἡσαν δὲ οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους ἔως πεντακισχιλιοὶ ἄνδρες.

45 Καὶ ³⁵ εὐθὺς ἡνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὸ πλόιον, καὶ νὰ προϋπάγωσιν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδῶν, ἔωστον αὐτὸς ἀπολύτῃ τὸν ὄχλον. 46 Καὶ ἀπόλυτας αὐτοὺς, ὑπῆγεν εἰς τὸ ὅρος διὰ νὰ προσευχηθῇ.

47 Καὶ ³⁶ ὅτε ἔγεινεν ἐσπέρα, τὸ πλοῖον ἦτο ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. 48 Καὶ εἶδεν αὐτοὺς βασανιζόμενους εἰς τὸ νὰ κωπηλατῶσι· διότι ἦτο ὁ ἄνεμος ἐναντίος εἰς αὐτούς· καὶ περὶ τὴν τετάρτην φύλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτούς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ³⁷ ἥθελε νὰ περάσῃ αὐτούς. 49 Οἱ δὲ ἴδοντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῷ θαλάσσης, ἐνόμισαν ὅτι εἶναι φάντασμα, καὶ ἀνέκραξαν. 50 Διότι πάντες εἶδον αὐτὸν, καὶ ἐταράχθησαν. Καὶ εὐθὺς ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει πρὸς αὐτούς, Θαρσεῖτε ἐγὼ εἰμαι, μὴ φοβεῖσθε.

51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐπαυσεν δὲ ἄνεμος. Καὶ ἐξεπλήγνυτο καθ' ἑαυτὸς λίαν καθ' ὑπερβολὴν, καὶ ἐθαύμασον. 52 Διότι ³⁸ δὲν ἐνόησαν ἐκ τῶν ἀρτων, ³⁹ ἐπειδὴ ἡ καρδία αὐτῶν ἦτο πεπωρωμένη.

53 Καὶ ⁴⁰ διαπεράσαντες ἥλθον εἰς τὴν γῆν Γεννηπαρετ, καὶ ἐλύμενος στην. 54 Καὶ ὅτε ἐξῆλθον ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθὺς γνωρίσαντες αὐτὸν, ⁵⁵ ἔδραμον εἰς πάντα τὰ περίχωρα ἑκεῖνα, καὶ ἤρχισαν νὰ περιφέρωσιν ἐπὶ τῶν κραββάτων τοὺς ἀρρώστους, ὅπου ἤκουον ὅτι εἶναι ἑκεῖ. 56 Καὶ ὅπου εἰσήρχετο εἰς κώμας, ἡ πόλεις, ἡ ἀγροῦς, ἔθετον εἰς τὰς ἀγορὰς τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ⁴¹ νὰ ἐγγίσωσι καὶ τὸ κράσπεδον τὸν ἴματιον αὐτοῦ· καὶ δοσοὶ ἤγγιζον αὐτὸν, ἐθεραπεύοντο.

[ΚΕΦ. ζ'.] ΚΑΙ ¹ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ τινὲς τῶν γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ιεροσολύμων. 2 Καὶ ἴδοντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ τρώγοντας ἄρτους μὲ χεῖρας μεμολυσμένας, τούτεστιν ἀνίπτους, ἐμέρφηθησαν αὐτούς· 3 (διότι οἱ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ιουδαῖοι, ἐὰν δὲν νίψωσι μέχρι τοῦ ἀγκῶνος τὰς χεῖρας, δὲν τρώγουσι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων· 4 καὶ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, ἐὰν δὲν νιψθῶσι, δὲν τρώγουσιν εἶναι καὶ ἄλλα πολλὰ τὰ ὄποια παρελαβον νὰ φυλάττωσι, πλύματα ποτηρίων, καὶ ζεστῶν, καὶ σκευῶν χαλκίνων, καὶ κλινῶν·)

5 ἐπειτα ² ἐρωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, Διατί οἱ μαθηταὶ σου δὲν περιπατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ μὲ χεῖρας ἀνίπτους τρώγουσι τὸν ἄρτον;

6 Ο δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς, Οτι καλῶς προεφήτευσεν δὲ Ησαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς εἶναι γε-

25 Ματθ.

ιδ'. 23.

'Ιωάν. σ'.

16, 17.

28. Λουκ. κδ'.

37 κεφ. η'.

17, 18.

38 κεφ. γ'.

5: 15. 14.

39 Ματθ.

ιδ'. 34.

40 Ματθ.

θ'. 20.

κεφ. ε'.

27, 28.

Πράξ. ιθ'.

12.

1 Ματθ.

ιε'. 1.

μου ἐν τῇ γενεᾷ ταύτη τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει αἰσχυνθῆ δι' αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἄγγελῶν.

[ΚΕΦ. θ'.] Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, ¹ Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι εἶναι τινὲς τῶν ἔδων ἱσταμένων, οἵτινες δὲν θέλουσι γενθῆ θάνατον, ἔωστον ἔδωσι ² τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐλθοῦσαν μετὰ δυνάμεως.

2 ΚΑΙ ³ μεθ' ἡμέρας ἐξ παραλαμβάνει οἱ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ἀναβιβάζει αὐτοὺς εἰς ὅρος ὑψηλὸν κατ' ἤδιαν μονούς⁴ καὶ μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν. 3 Καὶ τὰ ἵματα αὐτοῦ ἔγειναν στιλπνὰ, ⁵ λευκὰ λίαν ὡς χιών, ὅποια λευκαντής ἐπὶ τῆς γῆς δὲν δύναται νὰ λευκάνῃ. 4 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτοὺς ὁ Ἡλίας μετὰ τοῦ Μωϋσέως⁶ καὶ ἡσαν συλλαλοῦντες μετὰ τοῦ Ἰησοῦ.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει πρὸς τὸν Ἰησοῦν, 'Ραββί, καλὸν εἶναι νὰ ἡμεθα ἔδω· καὶ ἀς κάμωμεν τρεῖς σκηνὰς, διὰ σὲ μίαν, καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν μίαν, καὶ διὰ τὸν Ἡλίαν μίαν. 6 Διότι δὲν ἡζευρε τι νὰ εἴπῃ· ἐπειδὴ ἥσαν πεφοβιστμένοι.

7 Καὶ νεφέλη ἐπεσκίασεν αὐτούς⁷ καὶ ἥλθε φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα, Οὗτος εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός αὐτοῦ ἀκούνετε.

8 Καὶ ἔξαιφνης περιβλέψαντες, δὲν εἶδον πλέον οὐδένα, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῷ.

9 ⁸ Ενῷ δὲ κατέβαινον ἀπὸ τοῦ ὅρους, παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ διηγηθῶσιν εἰς μηδένα ὅσα εἰδον, εἰμὶ ὅταν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπουν ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν. 10 Καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον ἐν ἑαυτοῖς, συζητοῦντες πρὸς ἀλλήλους, τι εἶναι τὸ νὰ ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν.

11 Καὶ ἤρωτων αὐτὸν, λέγοντες, Διὰ τί λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι ⁹ πρέπει νὰ ἔλθῃ ὁ Ἡλίας πρῶτον;

12 Ο δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς, 'Ο Ἡλίας μὲν ἔλθων πρῶτον, ἀποκαθιστὰ πάντα¹⁰ καὶ ¹¹ ὅτι εἶναι γεγραμμένον περὶ τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι πρέπει νὰ πάθῃ πολλὰ, ¹² καὶ νὰ ἔξουδενωθῇ. 13 Σᾶς λέγω ὅμως, ὅτι ¹³ καὶ ὁ Ἡλίας ἥλθε, καὶ ἐπράξαν εἰς αὐτὸν ὅσα ἥθελησαν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον περὶ αὐτοῦ.

14 Καὶ ¹⁴ ὅτε ἥλθε πρὸς τοὺς μαθητὰς, εἶδε περὶ αὐτοὺς ὅχλον πολὺν, καὶ γραμματεῖς κάμυοντας συζητήσεις μετ' αὐτῶν. 15 Καὶ εὐθὺς πᾶς ὁ ὄχλος

ἰδὼν αὐτὸν, ἔγεινεν ἔκθαμβος, καὶ προστρέχοντες ἡσπάζοντο αὐτὸν.

16 Καὶ ἤρωτησε τοὺς γραμματεῖς, Τί συζητεῖτε μετ' αὐτὸν; 17 Καὶ ¹⁵ ἀποκριθεὶς εἶς ἐκ τοῦ ὄχλου, εἰπε, Διδάσκαλε, ἔφερα πρὸς σὲ τὸν νόον μου ἔχοντα πινέμα ἀλαλού¹⁶ 18 καὶ ὅπον πιάσῃ αὐτὸν, σπαράττε αὐτὸν καὶ ἀφρίξει, καὶ τρίζει τὸν ὁδόντας αὐτὸν, καὶ ἔηρανται¹⁷ καὶ εἴπον πρὸς τοὺς μαθητὰς σους νὰ ἔκβαλωσιν αὐτὸν, ἀλλὰ δὲν ἡδυνήθησαν.

19 Ἐκείνος δὲ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτὸν, λέγει, ¹⁸ Ω γενεὰ ἀπιστος, ἔως πότε θέλω εἰσθαι μεθ' ὑμῶν; ἔως πότε θέλω ὑπομένεις ὑμᾶς; φέρετε αὐτὸν πρὸς ἐμέ·

20 Καὶ ἔφεραν αὐτὸν πρὸς αὐτόν¹⁹ καὶ ²⁰ ὡς εἶδεν αὐτὸν, εὐθὺς τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτὸν²¹ καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκύλιστο ἀφρίζων.

21 Καὶ ἤρωτησε τὸν πατέρα αὐτὸν, Πόστος καιρὸς εἶναι ἀφοῦ τούτῳ ἔγεινεν εἰς αὐτὸν²²:

Ο δὲ εἶπε, Παιδιόθεν. 22 Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔρριψε καὶ εἰς ὕδατα, διὰ νὰ ἀπολέσῃ αὐτὸν²³ ἀλλ' ἐὰν δύναται τι, βοήθησον ἡμᾶς, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.

23 Ο δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν²⁴, Τὸ δέ τοι εἶναι τὸ πιστεύσης, πάντα εἶναι δυνατά εἰς τὸν πιστεύοντα.

24 Καὶ εὐθὺς κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρυῶν, ἔλεγε, Πιστεύω, Κύριε· βοήθει εἰς τὴν ἀπίστιαν μου.

25 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὁ χλος, ἐπειτίμησε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, λέγων πρὸς αὐτό, Τὸ πνεῦμα τὸ ἀλαλον καὶ κωφὸν, ἐγὼ σὲ προστάζω, Ἐξελθε ἀπ' αὐτὸν, καὶ μὴ εἰσέλθῃς πλέον εἰς αὐτὸν. 26 Καὶ τὸ πνεῦμα κράξαν, καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτὸν, ἐξῆλθε²⁵ καὶ ἔγεινεν ὡς νεκρὸς, ὁστε πολλοὶ ἔλεγον ὅτι ἀπέθανεν. 27 Ο δὲ Ἰησοῦς πιάσας αὐτὸν ἀπὸ τῆς χειρὸς, ἥγειρεν αὐτὸν²⁶ καὶ ἐστοκάθη.

28 Καὶ ²⁷ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἴκον, οἱ μαθηταὶ αὐτὸν ἥρωτων αὐτὸν κατ' ἤδιαν, Διὰ τί ἡμεῖς δὲν ἡδυνήθημεν νὰ ἔκβαλωμεν αὐτὸν;

29 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τοῦτο τὸ γένος δὲν δύναται νὰ ἔξελθῃ δι' οὐδενὸς ἀλλού τρόπου, εἰμὴ διὰ προσευχῆς καὶ νηστείας.

30 Καὶ ἔξελθόντες ἐκεῖθεν, διέβαινον διὰ τῆς Γαλιλαίας²⁸ καὶ δὲν ἥθελε νὰ μάθῃ τούτῳ οὐδείς. 31 ²⁹ Διότι ἐδίδασκε τοὺς μαθητὰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτούς, Οτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται εἰς χειρας ἀνθρώπων, καὶ θέλουσι θανατώσεις αὐτὸν³⁰ καὶ θανάτωσίς την τρίτην ἥμεραν θέλει ἀναστηθῆ. 32 Εκείνοι ὅμως δὲν ἐνόσουν τὸν λόγον,

¹¹ Ματθ. ¹⁵. 14. ¹² Λουκ. θ'. 38.

¹² κεφ. α'. ²⁶ Λουκ. θ'. 42.

¹³ Ματθ. ¹⁵. 20. ¹⁴ κεφ. ια'. ²³ Λουκ. ια'. ¹⁵ Ιωάν. ια'. ⁴⁰ 40.

¹⁴ Ματθ. ¹⁵. 19.

¹⁵ Ματθ. ¹⁵. 22. ¹⁶ Λουκ. θ'. 44.

π. Έξοδ. 13.
κ.τ.λ.
Ρωμ. ιγ'.
9.

12 Ματθ.
ε'. 19, 20.
ιθ'. 21.
Δουκ. ιβ'.
33: 15-9.

14 Ιωβ
λα'. 24.
Ψαλ. νβ'.
7: ξβ'. 10.
Τιμ. Α'.
5: Ι7.

15 Ιερ.
λβ'. 17.
Ματθ. ιθ'.
26. Δουκ.
α'. 37.
16 Ματθ.
ιθ'. 27.
Δουκ. ιη'.
28.

17 Χρον.
Β'. κε'. 9.
Δουκ. ιη'.
30.
18 Ματθ.
ιθ'. 30:
κ'. 16.
Δουκ. ιγ'.
30.
19 Ματθ.
κ'. 17.
Δουκ. ιη'.
31.

20 κεφ. ιη'.
31: θ'.
31. Δουκ.
θ'. 22:
ιη'. 31.

Τί μὲ λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰμι οὐσία, οὐ Θεός. 19 Τὰς ἐντολὰς ἐξέργεις, ιαὶ Μή μοιχεύστης· Μή φονεύσῃς· Μή κλέψῃς· Μή ψευδομαρτυρήσῃς· Μή ἀποστερήσῃς· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα·”

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτὸν, Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεύτητος μου.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβλέψας εἰς αὐτὸν, ἡγάπησεν αὐτὸν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἐν σοὶ δείπνει· ὑπαγε, πώλησον ὅσα ἔχεις καὶ δὸς εἰς τὸν πτωχούς· καὶ ¹² θέλεις ἔχει θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ ἐλθε, ἀκολούθει μοι, σηκώσας τὸν σταυρὸν.

22 Ἐκεῖνος ὅμως σκυθρωπάσας διὰ τὸν λόγον, ἀνεχώρησε λυπούμενος διότι εἶχε κήπτα πόλα.

23 Καὶ ¹³ περιβλέψας ὁ Ἰησοῦς, λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Πόσον δυσκόλως θέλουσιν εἰσέλθειν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ οἱ ἔχοντες τὰ χρήματα;

24 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἔξεπλήττοντο διὰ τοὺς λόγους αὐτοῦ. Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς, λέγει πρὸς αὐτὸν, Τέλος, πάσον δύσκολον εἴναι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ¹⁴ οἱ ἔχοντες τὸ θάρρος αὐτῶν εἰς τὰ χρήματα; 25 εὐκολότερον εἴναι κάμηλος νὰ περάσῃ διὰ τῆς τρύπης τῆς βελόνης, παρὰ πλούσιος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Ἐκεῖνοι δὲ σφόδρα ἔξεπλήττοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς, Καὶ τίς δύναται νὰ σωθῇ;

27 Ἐμβλέψας δὲ εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγει, Παρὰ ἀνθρώπους εἴναι ἀδύνατον, ἀλλὰ οὐχὶ παρὰ τῷ Θεῷ· διότι ¹⁵ τὰ πάντα εἴναι δυνατά παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Καὶ ¹⁶ ἥρχισεν ὁ Πέτρος νὰ λέγῃ πρὸς αὐτὸν, Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ σὲ ηκολούθησαμεν.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀληθῶς σᾶς λέγω, δὲν εἴναι οὐδεὶς ὅστις, ἀφῆσας οἰκίαν, η ἀδελφὸν, η ἀδελφᾶς, η πατέρα, η μητέρα, η γυναῖκα, η τέκνα, η ἀγρούς, ἐνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ ἐναγγελίου, 30 δὲν ¹⁷ θέλει λάβει ἑκατονταπλασίουν τώρα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας καὶ ἀδελφὸν καὶ ἀδελφᾶς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγρούς, μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ ἐρχομένῳ αἰῶνι ζωὴν αἰώνιον. 31 ¹⁸ Πολλοὶ ὅμως πρῶτοι θέλουσιν εἰσθαι ἐσχατοι, καὶ οἱ ἐσχατοι πρῶτοι.

32 ¹⁹ Ήσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ Ἰησοῦς προεπορεύετο αὐτῶν, καὶ ἐθαύμαζον, καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβούντο. ²⁰ Καὶ

παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα, ἥρχισε νὰ λέγῃ πρὸς αὐτὸν τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσιν εἰς αὐτὸν· 33 ὅτι ἰδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῆ εἰς τὸν ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τοὺς γραμματεῖς, καὶ θέλουσι καταδικάστε αὐτὸν εἰς θάνατον, καὶ θέλουσι παραδώστε αὐτὸν εἰς τὰ ἔθνη· 34 καὶ θέλουσιν ἐμπαῖξεν αὐτὸν, καὶ μαστιγώσει αὐτὸν, καὶ θέλουσιν ἐμπτύσει εἰς αὐτὸν, καὶ θανατώσει αὐτὸν· καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀστηθῆ.

35 ²¹ Τότε ἔρχονται πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰάκωβος καὶ Ἰωαννης, οἱ γιοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, λέγοντες, Διδάσκαλε, θέλουμεν κάμης εἰς ἡμᾶς ὅ, τι ζητήσωμεν.

36 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τί θέλετε νὰ κάμω εἰς ἐστάς;

37 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Δὸς εἰς ἡμᾶς νὰ καθίσωμεν εἰς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἰς ἐξ ἀριστερῶν σου ἐν τῇ δόξῃ σου.

38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Δέν ἔξενύρετε τι ζητείτε· δύνασθε νὰ πίπτε τὸ ποτήριον τὸ δόπιον ἐγὼ πίνω, καὶ νὰ καταπισθῆτε τὸ βάπτισμα τὸ δόπιον ἐγὼ βαπτίζομαι;

39 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Δυνάμεθα.

Ο δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τὸ μὲν ποτήριον, τὸ δόπιον ἐγὼ πίνω, θέλετε πίει· καὶ τὸ βάπτισμα, τὸ δόπιον ἐγὼ βαπτίζομαι, θέλετε βαπτισθῆ· 40 τὸ δόπιον ἐγὼ βαπτίζομαι, θέλετε βαπτισθῆ· 41 οἱ δέκα καθίστητε ὅμως ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἀριστερῶν μου, δὲν εἴναι ἐμοῦ νὰ δώσω, ἀλλὰ εἰς ὅσους εἴναι ητοιμασμένους.

41 Καὶ ²² ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἥρχισαν νὰ ἀγανακτῶσι περὶ Ἱακώβου καὶ Ιωάννου.

42 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλέσας αὐτούς, λέγει πρὸς αὐτούς, ²³ Εξένυρετε ὅτι οἱ νομιζόμενοι ἀρχοντες τῶν ἔθνων, κατακυριεύοντας αὐτά· καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζονται αὐτά. 43

24 Οὗτος ὅμως δὲν θέλει εἰσθαι ἐν ὑμῖν· ἀλλὰ ὅστις θέλει νὰ γείνη μέγας ἐν ὑμῖν, θέλει εἰσθαι ὑπὲρτης ὑμῶν· 44 καὶ ὅστις ἐξ ὑμῶν θέλει νὰ γείνη πρωτότος, θέλει εἰσθαι δούλος πάντων· 45 διότι ²⁵ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔλθει διὰ νὰ ὑπερτερήσῃ, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ ²⁶ νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

46 Καὶ ²⁷ ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ· καὶ ἐνώπιον ἔχερχοτε ἀπὸ τῆς Ἱεριχώ αὐτὸν καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅχλος ικανὸς, οἱ γιοὶ τοῦ Τιμαίου Βαρτμαίου ὁ τυφλός ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν ἡγετῶν· 47 καὶ ἀκούσας ὅτι εἴναι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος,

²¹ Ματθ.
κ'. 20.

²² Ματθ.
κ'. 24.

²³ Δουκ.
κβ'. 25.

²⁴ Ματθ.
κ'. 26, 28.

²⁵ Ιανά.
ιγ'. 14.
Φιλιπ'. β'.

²⁶ Ματθ.
κ'. 28.

²⁷ Τιμ. Α'.
β'. 6.
Τιτ. β'.

²⁸ Ιανά.
ιη'. 29.

²⁹ Δουκ.
ιη'. 31.

πρὸς αὐτὸύς, Θέλω σᾶς ἐρωτήσει καὶ ἐγὼ ἔνα λόγον¹ καὶ ἀποκρίθητε μοι, καὶ θέλω σᾶς εἰπεῖ ἐν ποιά ἔξουσίᾳ πράττω ταῦτα. 30 Τὸ βάπτισμα τὸν Ἰωάννου ἔξι οὐρανοῦ ἦτο, η ἔξι ἀνθρώπων; ἀποκρίθητε μοι.

31 Καὶ διελογίζοντο καθ' ἑαυτούς, λέγοντες, Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, θέλει εἰπεῖ, Διὰ τί λουπὸν δὲν ἐπιστέυστε εἰς αὐτὸν; 32 Ἄλλη ἔαν εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, ἐφοβούντο τὸν λαόν² διότι πάντες εἰχον τὸν Ἰωάννην ὅτι ἦτο τοφόντι προφήτης. 33 Καὶ ἀποκριθέντες λέγοντο πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Δὲν ἔξενύρομεν.

Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς λέγει πρὸς αὐτὸύς, Οὐδὲ ἐγὼ λέγω πρὸς ὑμᾶς ἐν ποιά ἔξουσίᾳ πράττω ταῦτα.

[ΚΕΦ. ιβ'.] ΚΑΙ ¹ ἥρχισε νὰ λέγῃ πρὸς αὐτὸύς διὰ παραβολῶν, Ἀνθρώπος τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ περιέβαλεν εἰς αὐτὸν φραγμὸν, καὶ ἔσκαψεν ὑπολήμιον, καὶ φωκόρημσε πύργον, καὶ ἐμίσθωσεν αὐτὸν εἰς γεωργοὺς, καὶ ἀπεδημησε. 2 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν καρπῶν ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, διὰ νὰ λάβῃ παρὰ τῶν γεωργῶν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος. 3 ἐκεῖνοι δὲ πάισαντες αὐτὸν, ἔδειραν καὶ ἀπέπεμψαν κενόν. 4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἄλλον δοῦλον· καὶ ἐκεῖνον λιθοβολήσαντες, ἐπλήγωσαν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπέπεμψαν ἡτιμωμένον. 5 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον· καὶ ἐκεῖνον ἐφόνευσαν καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν ἔδειραν, τοὺς δὲ ἐφόνευσαν. 6 Ἔτι λοιπὸν ἔχων ἔνα νίδιον ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἔσχατον, λέγων, Ὄτι θέλουσιν ἐντραπῆ τὸν νίδιον μου. 7 ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἄλλολους, Ὄτι οὐδός εἶναι ὁ κληρονόμος· ἔλθετε, ἀς φονεύσωμεν αὐτὸν, καὶ θέλει εἰσθαι ἡμῶν ἡ κληρονομία. 8 Καὶ πιάσαντες αὐτὸν, ἐφόνευσαν, καὶ ἐρήψαν ἔξω τοὺς ἀμπελῶνος. 9 Τί λοιπὸν θέλει κάμει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; Θέλει ἔλθει καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς, καὶ θέλει δώσει τὸν ἀμπελῶνα εἰς ἄλλους. 10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταῦτην δὲν ἀνέγνωστε, ἔπειδη ὁ λίθος τὸν ὄποιον ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὐτὸς ἔγεινε κεφαλὴ γωνίας.³ 11 παρὰ Κυρίον ἔγεινε αὐτή, καὶ εἶναι θαυμαστή ἐν ὄφθαλμοις ἡμῶν⁴;

12 Καὶ ³ ἐξήτοντο νὰ πιάσωσιν αὐτὸν⁵ καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον⁶ ἐπειδὴ ἐνόησαν ὅτι πρὸς αὐτὸν εἴπε τὴν παραβολήν⁷ καὶ ἀφήσαντες αὐτὸν, ἀνεχώρησαν.

13 ΚΑΙ ⁴ ἀποστέλλοντο πρὸς αὐτὸν τιὰς τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἡρωδιανῶν, διὰ νὰ παγιδεύσωσιν αὐτὸν εἰς λόγον⁸ 14 καὶ ἐκεῖνοι ἐλθόντες, λέγουσι πρὸς αὐτὸν, Διδάσκαλε, ἔξενύρομεν ὅτι εἴσαι ἀληθῆς, καὶ δὲν σὲ μέλει περὶ οὐδενός· διότι δὲν βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ ἐπ ἀληθείας την ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· εἴναι συγκεχωρημένον νὰ δώσωμεν δασμὸν εἰς τὸν Καίσαρα, η οὐχί; νὰ δώσωμεν, η νὰ μὴ μήδωσωμεν;

15 Ὁ δὲ γνωρίσας τὴν ὑπόκρισιν αὐτῶν, εἴπε πρὸς αὐτὸύς, Τί μὲ περιράξετε; φέρετε μοι δημάριον, διὰ νὰ ἔω. 16 Καὶ ἐκεῖνοι ἔφεραν. Καὶ λέγει πρὸς αὐτὸύς, Τίνος εἴναι η εἰκὼν αὐτή καὶ η ἐπιγραφή; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Τοῦ Καίσαρος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἴπε πρὸς αὐτὸύς, Ἀπόδοτε τὰ τοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Καίσαρα, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ἐθαύμασαν δι' αὐτόν.

18 Καὶ ⁵ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν Σαδουκαῖοι, ⁶ οἵτινες λέγουσιν ὅτι δὲν εἴναι ἀνάστατος⁹ καὶ ἡρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες, 19 Διδάσκαλε, ⁷ ὁ Μωϋσῆς μᾶς ἔγραψεν, ὅτι ἐὰν ἀποθάνῃ τινὸς ὁ ἀδελφὸς, καὶ ἀφήσῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα δέν ἀφήσῃ, νὰ λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ νὰ ἔξανταστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. 20 Ἡσαν λοιπὸν ἐπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρώτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων δὲν ἀφῆκε σπέρμα· 21 καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ὁ δεύτερος, καὶ ἀπέθανε, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὠσάντως. 22 Καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ ἐπτὰ, καὶ δὲν ἀφῆκαν σπέρμα· τελευταία πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή· 23 Ἐν τῇ ἀναστάσει λοιπὸν, ὅταν ἀναστηθῶσι, τίνος αὐτῶν θέλει εἰσθαι γυνή; διότι καὶ οἱ ἐπτὰ ἔλαβον αὐτὴν γυναῖκα.

24 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἴπε πρὸς αὐτὸύς, Δὲν πλανᾶσθε διὰ τοῦτο, μὴ γνωρίζοντες τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ; 25 Διότι ὅταν ἀναστηθῶσι ἐκ νεκρῶν, οὔτε νυμφεύσουσιν, οὔτε νυμφεύονται· ἀλλ ⁸ εἴναι ὡς ἀγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 26 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, ὅτι ἀνίστασθε, δὲν ἀνεγνώσατε ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ Μωϋσέως, πῶς εἴπε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός ἐπὶ τῆς βάτου, λέγων, ⁹ Ἔγώ εἰμι ὁ Θεός τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεός τοῦ Ἰακώβ¹⁰; 27 Δὲν εἴναι οἱ Θεός νεκρῶν, ἀλλὰ Θεός ζώντων¹¹ σεις λοιπὸν πλανᾶσθε πολὺ.

28 Καὶ ¹⁰ προσελθὼν εἴς τῶν γραμματέων, ὅστις ἤκουσεν αὐτὸύς συζη-

¹ Ματθ. κβ'. 15. Δουκ. κ'. 20.

⁵ Ματθ. κβ'. 23. Δουκ. κ'.

⁶ Πράξ. κγ'. 8. ⁷ Δευτ. κε'. 5.

⁸ Κορ. Α'. ιε'. 42, 49.

⁵²

⁹ Εξδ. γ'. 6.

¹⁰ Ματθ. κβ'. 35.

ἡρχισε νὰ κράξῃ καὶ νὰ λέγῃ, Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. 48 Καὶ ἐπέπληττον αὐτὸν πολλοὶ, διὰ νὰ σιωπήσῃ ἀλλ' ἐκεῖνος πολλῷ μᾶλλον ἔκραξεν, Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

49 Καὶ σταθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε νὰ κραχθῇ καὶ κράζουσι τὸν τυφλὸν, λέγοντες πρὸς αὐτὸν, Θάρσει, σηκώθητι· σὲ κράξει. 50 Καὶ ἐκεῖνος ἀπορρίψας τὸ ἴματόν αὐτοῦ, ἐσκράβη καὶ ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

51 Καὶ ἀποκριθεὶς, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Τί θέλεις νὰ σοὶ κάμω;

Καὶ ὁ τυφλὸς εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ραβ-βουνί, νὰ ἀναβλέψω.

52 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ὑπάγε²⁸ ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε. Καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψε, καὶ ἤκολούθει τὸν Ἰησοῦν ἐν τῇ ὁδῷ.

[ΚΕΦ. ια'] ΚΑΙ¹ ὅτε πλησιάζουσι εἰς² Ιερουσαλήμ, εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὅρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, 2 καὶ λέγει πρὸς αὐτούς, Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν³ καὶ εὐθὺς εἰσερχόμενοι εἰς αὐτὴν θέλετε εὑρεῖ πωλάριον δεδεμένον, ἐπὶ τοῦ ὅποιον οὐδεὶς ἀνθρώπος ἐκάθισε⁴ λύσατε αὐτὸν καὶ φέρετε⁵ 3 καὶ ἔαν τις εἶπη πρὸς ἐσάς, Διὰ τί κάμνετε τοῦτο; εἶπατε, Ὄτι δὲ Κύριος ἔχει χρέαν αὐτοῦ⁶ καὶ εὐθὺς θέλει ἀποστεῖλει αὐτὸν ἔδω.

4 Καὶ ὑπῆρον, καὶ ἐνρον τὸ πωλάριον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τῆς διόδου, καὶ λύσουσι αὐτό. 5 Καὶ τινὲς τῶν ἐκεὶ ἰσταμένων ἔλεγον πρὸς αὐτούς, Τί κάμνετε λύσοντες τὸ πωλάριον; 6 Οἱ δὲ εἰπον πρὸς αὐτούς καθὼς παρήγγειλεν ὁ Ἰησοῦς⁷ καὶ ἀφῆκαν αὐτούς.

7 Καὶ ἔφεραν τὸ πωλάριον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰ ἴματα αὐτῶν⁸ καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτοῦ. 8

² Πολλοὶ δὲ ἐστρωσαν τὰ ἴματα αὐτῶν εἰς τὴν δόδον⁹ ἄλλοι δὲ ἐκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δενδρῶν, καὶ ἐστρωνειν εἰς τὴν δόδον. 9 Καὶ οἱ προπορευόμενοι καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες, ³ Ωσανὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου¹⁰ 10 εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὄνόματι Κυρίου, τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ.⁴ Ωσανὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11 Καὶ⁵ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς⁶ Ιεροσόλυμα, καὶ εἰς τὸ ἱερόν⁷ καὶ ἀφοῦ περιεβλεψε πάντα, ἐπειδὴ ἡ ὥρα ἦτο ἥδη πρὸς ἐσπέραν, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.

12 Καὶ⁶ τῇ ἐπαύριον ἀφοῦ ἐξῆλθον ἀπὸ Βηθανίας, ἐπεινασε. 13 Καὶ⁷ ἵδων

μακρόθεν συκῆν ἔχουσαν φύλλα, ἥλθεν ἀν τυχὸν εῦρη τι ἐν αὐτῇ⁸ καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν, οὐδὲν εὑρεν εἰμὶ φύλλα· διότι δὲν ἦτο καρπὸς σύκων. 14 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτὴν, Μηδεὶς πλέον εἰς τὸν αἶῶνα νὰ μὴ φάγη καρπὸν ἀπὸ σοῦ. Καὶ ἤκουον τοῦτο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ⁹ ἐρχονται εἰς¹⁰ Ιεροσόλυμα¹¹ καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, ἦρχε νὰ ἐκβάλλῃ τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ¹² καὶ τὰς τραπέζας τῶν ἀργυραμοιβῶν, καὶ τὰ καθίσματα τῶν πωλοῦντων τὰς περιστερὰς ἀνέτρεψε¹³ 16 καὶ δὲν ἄφινε νὰ περάσῃ τις σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ. 17 Καὶ ἐδίδασκε, λέγων πρὸς αὐτούς, Δὲν εἴναι γεγραμένον, ⁹ Ὅτι ὁ οἰκούμενος μου θέλει δύναμέοθα οὐκον προσευχῆς διὰ πάντα τὰ ἔθνη¹⁴; ¹⁰ σεις δὲ ἔκαμπτε αὐτὸν “σπῆλαιον ληστῶν.” 18 Καὶ¹¹ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς νὰ ἀπολέσωσιν αὐτὸν¹⁵ διότι ἐφοβούντο αὐτὸν, ἐπειδὴ¹⁶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήτετο εἰς τὴν διδάσκαλην αὐτοῦ.

19 Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἐσπέρα, ἐξῆρχετο ἔξω τῆς πόλεως.

20 Καὶ¹⁷ τὸ πρῶτο διαβαίνοντες, εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ρίζῶν. 21 Καὶ ἐνθυμηθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει πρὸς αὐτὸν, Ραββί, ἵδε, ἡ συκῆ, τὴν ὅποιαν κατηράσθη, ἐξηράθη.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, λέγει πρὸς αὐτούς, Εχετε πάσιν Θεού. 23 Διότι¹⁸ ἀλλήθως σᾶς λέγω, ὅτι ὅστις εἶπη πρὸς τὸ ὅρος τοῦτο, Σηκώθητι καὶ ρίψθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ δὲν διστάσῃ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὅποια λέγει γίνονται, θέλει γείνει εἰς αὐτὸν ὅτι, τι ἔαν εἶπη. 24 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω,

¹⁵ Πάντα ὅσα προσευχόμενοι ζητεῖτε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ θέλει γείνει εἰς ἐσάς. 25 Καὶ ὅταν ἰστασθε προσευχόμενοι, ¹⁶ συγχωρεῖτε, ἐὰν ἔχητε τι κατὰ τις, διὰ νὰ συγχωρήσῃ εἰς ἐσάς καὶ ὁ Πατήρ σας ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τὰ ἀμαρτήματά σας. 26 Ὄλλα¹⁷ ἔαν σεις δὲν συγχωρήτης, οὐδὲ ὁ Πατήρ σας ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς θέλει συγχωρήσει τὰ ἀμαρτήματά σας.

27 Καὶ¹⁸ ἐρχονται πάλι εἰς¹⁹ Ιεροσόλυμα²⁰ καὶ²¹ ἐνῷ περιεπάτει ἐν τῷ ἱερῷ, ἐρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι, 28 καὶ λέγοντες πρὸς αὐτὸν, Ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ πράττεις ταῦτα; καὶ τίς σοὶ ἔδωκε τὴν ἔξουσίαν ταῦτην διὰ νὰ πράττῃς ταῦτα; 29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπε

⁸ Ματθ. κα'. 12. Δουκ. 1θ'. 45. Ἰωάν. β'. 14.

⁹ Ἡσα. ντ'. 7. ¹⁰ Ιερ. ζ'.

¹¹ Ματθ. κα'. 45. 46. Δουκ. 1θ'. 47. ¹² Ματθ. ζ'. 28. κεφ. α'.

22. Δουκ. δ'. 32. ¹³ Ματθ. κα'. 19.

¹⁴ Ματθ. ιζ'. 20: κα'. 21. Δουκ. ιζ'. 6.

¹⁵ Ματθ. ζ'. 7. ¹⁶ Λουκ. ια'.

9. Ἰωάν. δ'. 13: ¹⁷ Ιερ. 7: 15.

¹⁸ Ιακ. α'. 5, 6. ¹⁹ Ματθ. σ'. 14. Κολ. γ'.

13.

¹⁷ Ματθ. ιη'. 35.

¹⁸ Ματθ. κα'. 23. Δουκ. κ'. 1.

τοῦντας, γνωρίζων ὅτι καλῶς ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν, ἡρότησεν αὐτὸν, Ποία ἐντολὴ εἶναι πρώτη πασῶν;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν, Ὡτὶ πρώτη πασῶν τῶν ἐντολῶν εἶναι, 11^α Ἀκούει Ἰσραὴλ· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι εἰς Κύριος. 30 Καὶ θέλεις ἀγαπᾶτε Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεως σου¹ αὐτὴν εἶναι ἡ πρώτη ἐντολὴ. 31 Καὶ δευτέρᾳ ὁμοίᾳ αὐτῇ, 12^β Θέλεις ἀγαπᾶτε τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.² Μεγαλητέρα τούτων ἄλλη ἐντολὴ δὲν εἶναι.

32 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ γραμματεὺς, Καλῶς, Διδάσκαλε, ἀλλοθῶς εἶπας, ὅτι εἶναι εἰς Θεός, καὶ 13 δὲν εἶναι ἄλλος ἐκτὸς αὐτοῦ.³ 33 καὶ τὸ νὰ ἀγαπᾶτε τις αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεως, καὶ τὸ νὰ ἀγαπᾶτε τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν,⁴ εἶναι πλειότερον πάντων τῶν δόλοκαυτωμάτων καὶ τῶν θυσιῶν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἤδων αὐτὸν, ὅτι φρονίμως ἀπεκρίθη, εἶπε πρὸς αὐτὸν, Δέν εἶτο μακρὰν ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

15 Καὶ οὐδὲν πλέον ἐτόλμα νὰ ἐρωτήσῃ αὐτόν.⁵ 35 Καὶ 16 ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, Πώς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι νῦν τοῦ Δαβὶδ;⁶ 36 Διότι αὐτὸς ὁ Δαβὶδ εἶπε⁷ διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἀγίου,⁸ Ἐπεντε οἱ Κύριος πρὸς τὸν Κύριον μου, Κάθον ἐκ δεξιῶν μου, ἐώσθου θέσων⁹ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.¹⁰ 37 Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ λέγει αὐτὸν Κύριον καὶ πόθεν εἶναι νιός αὐτοῦ;

Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτὸν εὐχαρίστως.

38 Καὶ 19 ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ,²⁰ Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματῶν, οἵτινες θέλουσι νὰ περιπατῶν ἐστολισμένοι,²¹ καὶ ἀγαπῶσι τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς,²² 39 καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς πρώτους τόπους ἐν τοῖς δείπνοις.²³ 40²⁴ οἵτινες κατατρώγουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ τοῦτο ἐπὶ προφάσει ὅτι κάμουσι μακρὰς προσευχάς²⁵ οὗτοι θέλουσι λάβει μεγαλητέραν καταδίκην.

41 Καὶ 23 καθίστας ὁ Ἰησοῦς ἀπέναντι τοῦ γαζοφυλάκιου ἐθέωρε πῶς ὁ ὄχλος ἔβαλλε χαλκὸν²⁶ εἰς τὸ γαζοφυλάκιον²⁷ καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά.²⁸ 42 Καὶ ἐλθούσα μία χῆρα πτωχὴ, ἔβαλε δύο λεπτὰ, τουτέστιν ἔνα κο-

δράντην.²⁹ 43 Καὶ προσκαλέσας τὸν μαθητὴν αὐτοῦ, λέγει πρὸς αὐτὸν, Ἀλληλῶς σᾶς λέγω, ὅτι 25 ἡ χῆρα αὐτὴ ἡ πτωχὴ ἔβαλε περισσότερον πάντων ὅσοι ἔβαλον εἰς τὸ γαζοφυλάκιον.³⁰ 44 Διότι πάντες ἐκ τοῦ περισσεύοντος εἰς αὐτὸν ἔβαλον³¹ αὐτὴ ὅμως ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἔβαλε πάντα ὅσα εἶχεν,³² δῆλη τὴν περιουσίαν αὐτῆς.

²⁵ Κορ. Β'. η'. 12.

[ΚΕΦ. ιγ'.] ΚΑΙ ¹ ἐνῷ ἐξήρχετο ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέγει πρὸς αὐτὸν εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Διδάσκαλε, ίδε, ὅποιοι λίθοι καὶ ὅποια οἰκοδομαὶ!

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς ἐπὶ πρὸς αὐτὸν, Βλέπετε ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς;² δὲν θέλει ἀφεθῆ λίθος ἐπὶ λίθου, ὅστις νὰ μὴ κατακρημασθῇ.

² Λουκ. ιθ'. 44.

3 Καὶ ἐνῷ ἐκάθητο εἰς τὸ ὅρος τῶν Ελαων, κατέναυτι τοῦ ἱεροῦ, ἡρότων αὐτὸν κατ' ίδιαν ὁ Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας,³ 4 Εἰπὲ πρὸς ἡμᾶς, πότε θέλουσι γείνει ταῦτα, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν ταῦτα πάντα μελλωσι νὰ συντελεσθῶσι;

5 Ο δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς, ἥρχισε νὰ λέγῃ,⁴ Βλέπετε μὴ σᾶς πλανήσῃ τις.⁵ Διότι πολλοὶ θέλουσιν ἔλθει ἐν τῷ ὄντι μου, λέγοντες, "Οτι ἐγώ εἰμι καὶ πολλοὺς θέλουσιν πλανήσει.⁶ 7 Οταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ φήμας πολέμων, μὴ ταράττεσθε⁷ διότι πρέπει νὰ γείνωσι ταῦτα ἀλλὰ δὲν εἶναι ἔτι τὸ τέλος.⁸ 8 Διότι θέλει ἐγερθῆ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν⁹ καὶ θέλουσι γείνει πεῖναι καὶ ταραχαί.¹⁰ 9 Ταῦτα εἶναι ἄρχαι ὡδίνων.

9 ⁶ Σεις δὲ προσέχετε εἰς ἑαυτούς, διότι θέλουσι σᾶς παραδώσει εἰς συνέδρια, καὶ εἰς συναγωγὰς θέλετε δαρβῆ,¹¹ καὶ ἐνώπιον ἡγεμόνων καὶ βασιλέων θέλετε σταθῆ ἐνεκεν ἐμού, πρὸς μαρτυρίαν εἰς αὐτούς.¹² 10 Καὶ ⁷ πρέπει πρῶτον νὰ κηρυχθῇ τὸ ἐνύαγγελιον εἰς πάντα τὰ ἔθνη.¹³ 11 ⁸ Οταν δὲ σᾶς φέρωσι διὰ νὰ σᾶς παραδώσωσι, μὴ προμεριμάντε τι θέλετε λαλήσει, μηδὲ μελετάτε ἀλλ' ὅτι δοθῆ εἰς ἐσάς εἰναι ἐκείνη τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε διότι δὲν εἰσθε σεῖς οἱ λαλοῦντες,¹⁴ ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγίου.¹⁵ 12 ¹⁰ Θέλει δὲ παραδώσεις ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατήρ τέκνου καὶ θέλουσιν ἐπιναστῆ τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θέλουσι θανατώσει αὐτούς.¹⁶ 13 Καὶ ¹¹ θέλετε εἰσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄντο μου¹⁷ δὲ δὲν ὑπομείνας ἔως τέλους, οὗτος θέλει σωθῆ.

14 ¹³ Οταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα

³ Ματθ. κδ'. 3.

⁴ Ιερ. κβ'.

⁸ Ἐφεσ. ε'. 6.

¹⁰ Θεο. Α'.

⁵ Ματθ. κδ'. 8.

⁶ Ματθ. ι'. 17, 18:

⁹ Αποκ. β'.

¹⁰ Ιο.

⁷ Ματθ. κδ'. 8.

⁸ Ματθ. ι'. 19.

¹¹ Λουκ. ιβ'.

¹² Ιο.

⁹ Πράξ.

¹³ Β'. 4: δ'.

⁸ 31.

¹⁰ Μίχ. ζ'. 6.

¹¹ Ματθ. ι'.

²¹ Κδ'.

¹⁰ Λουκ. κα'. 16.

¹¹ Ματθ. κδ'. 9.

¹² Δαν.

¹³ Β'. 12.

²² Κδ'.

¹³ Αποκ. β'. 10.

¹³ Ματθ. κδ'. 15.

¹⁴ Δαν. θ'. τῆς ἐρημώσεως, ¹⁴ τὸ λαληθὲν ὑπὸ Δανῆλ τὸν προφήτου, ἵσταμενον ὅπου δὲν πρέπει, (ό ἀναγυμώσκων ἀς ἐνοῦη), τότε ¹⁵ οἱ ἐν τῇ Ιουδαίᾳ ἀς φεύγωσι εἰς τὰ ὅρη¹ 15 καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος, ἀς μὴ καταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ ² ἐισέλθῃ διὰ νὰ λάβῃ τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. 16 καὶ ὅστις εἴναι εἰς τὸν ἀγρὸν, ἀς μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ὅπιστα διὰ νὰ λάβῃ τὸ ἴματιον αὐτοῦ² 17

¹⁵ Λουκ. κα'. 21. ¹⁶ Λουκ. κα'. 23: κγ'. 29. ¹⁷ Δαν. θ'. 26: ιβ'. 1. Ἰωάν. β'. 2. Ματθ. κδ'. 21.

¹⁸ Ματθ. κδ'. 23. ¹⁹ Πέτρ. Β'. γ'. 17. ²⁰ Δαν. ζ'. 10. Σοφ. α'. 15. ²¹ Δαν. ξ'. 13, 14. ²² Ματθ. ισ'. 27: κδ'. 30. κεφ. ιδ'. 62. Πράξ. α'. 11. Θεσ. Α'. δ'. 16. Θεσ. Β'. α'. 7, 10. Αποκ. α'. 7. ²³ Ματθ. κδ'. 32. ²⁴ Ματθ. κδ'. 42: κε'. 13. ²⁵ Λουκ. ιβ'. 40: κα'. 34. Ρωμ. ιγ'. 11. Θεσ. Α'. ε'. 6.

τῆς ἐρημώσεως, ¹⁴ τὸ λαληθὲν ὑπὸ Δανῆλ τὸν προφήτου, ἵσταμενον ὅπου δὲν πρέπει, (ό ἀναγυμώσκων ἀς ἐνοῦη), τότε ¹⁵ οἱ ἐν τῇ Ιουδαίᾳ ἀς φεύγωσι εἰς τὰ ὅρη¹ 15 καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος, ἀς μὴ καταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ ² ἐισέλθῃ διὰ νὰ λάβῃ τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. 16 καὶ ὅστις εἴναι εἰς τὸν ἀγρὸν, ἀς μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ὅπιστα διὰ νὰ λάβῃ τὸ ἴματιον αὐτοῦ² 17

¹⁶ Οὐαὶ δὲ εἰς τὰς ἐγκυμονούσας, καὶ τὰς θηλαζούσας ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. 18 Προσεύχεσθε δὲ διὰ νὰ μὴ γείνῃ ἡ φυγὴ ὑμῶν ἐν χειμῶνι. 19 ¹⁷ Διότι αἱ ἡμέραι ἔκειναι θὲλουσιν εἰσθαι θλίψις τοιαύτη, ὅποια δὲν ἔγεινεν ἀπ' ἀρχῆς τῆς κτίσεως τὴν ὅποιαν ἔκτισεν ὁ Θεός, ἔως τοῦ νῦν, οὐδὲ θὲλει γείνει. 20 Καὶ ἐὰν ὁ Κύριος δὲν ἥθελε συντέμει τὰς ἡμέρας ἔκεινας, δὲν ἥθελε σωθῆναι οὐδέμια σαρξ. ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, τοὺς ὅπιούς ἔχελεξε, συνέτεμε τὰς ἡμέρας.

21 Καὶ ¹⁸ τότε ἐὰν τις εἴπῃ πρὸς ὑμᾶς, Ἰδού, ἐδῶ εἴναι ὁ Χριστὸς, ἢ, Ἰδού, ἔκει, μὴ πιστεύσῃτε. 22 Διότι θὲλουσιν ἐγερθῆ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπρόφῆται¹ καὶ θὲλουσι δεῖξεν σημεῖα καὶ τέρατα, διὰ νὰ ἀπολαμβάνησιν, εἰς δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. 23 ¹⁹ Σείς ὅμως προσέχετε Ἰδού, σᾶς προείπον πάντα.

24 Ἀλλ' ²⁰ ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ἔκεινην, ὁ ἥλιος θέλει σκοτισθῆ, καὶ ἡ σελήνη δὲν θέλει δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, 25 καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ θέλουσι πίπτει, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς θέλουσι σαλευθῆ. 26 Καὶ ²¹ τότε θὲλουσιν ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης. 27 Καὶ τότε θέλει ἀποστεῖλει τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συνάξει τοὺς ἐκλεκτούς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσταρών ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἔως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ.

28 ²² Απὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν² ὅταν ὁ κλάδος αὐτῆς γείνῃ ἥδη ἀπαλός, καὶ ἐκβλαστάνῃ τὰ φύλλα, ἐξέρετε ὅτι πλησίον εἴναι τὸ θέρος. 29 Οὕτω καὶ σείς, ὅταν ἰδητε ταῦτα γύμνενα, ἐξέρετε ὅτι πλησίον εἴναι, ἐπὶ τὰς θύρας. 30 Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει παρεῖθει ἡ γενεὰ αὐτῆς, ἔωστον γείνωστι πάντα ταῦτα. 31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρεῖθει³ 23 οἱ δὲ λόγοι μου δὲν θέλουσι παρεῖθει.

32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἔκεινης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς γινώσκει, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ οὐδὲ ὁ Υἱὸς, εἰμὶ ὁ Πατήρ.

33 ²⁴ Προσέχετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε⁴ διότι δὲν ἐξέρετε πότε εἴναι οἱ καιροί. 34 ²⁵ Ἐπειδὴ τοῦτο θέλει εἰσθαι ὡς ἀνθρώπους ἀποδημῶν, ὅστις ἀφῆκε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, καὶ εἰς ἐκαστον τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν θυρωρὸν προσέταξε νὰ ἀγρυπνῆ. 35 ²⁶ Ἀγρυπνεῖτε λοιπόν. (διότι δὲν ἐξέρετε πότε ἔρχεται ὁ κύριος τῆς οἰκίας, τὴν ἐσπέραν, ἢ τὸ μεσονύκτιον, ἢ ὅταν φωνάζῃ ὁ ἀλέκτωρ, ἢ τὸ πρωτῦ) 36 μήποτε ἐλθων ἐξαίφνης, σᾶς εὔρῃ κομμαρένους. 37 Καὶ ὅστις λέγω πρὸς ἑστᾶς, πρὸς πάντας λέγω, Ἀγρυπνεῖτε.

[ΚΕΦ. ιδ'.]

¹ ΜΕΤΑ δὲ δύο ἡμέρας ἦτο τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄξυμα⁵ καὶ ἐξῆτον οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς νὰ συλλάβωσιν αὐτὸν μὲν δόλους καὶ νὰ θανατώσωσιν. 2 Ἐλεγον δὲ, Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε γείνη θόρυβος τοῦ λαοῦ.

3 Καὶ ² ἐνῷ αὐτὸς ἦτο ἐν Βηθαμίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπτροῦ, καὶ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν, ἥλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρον, νάρδον καθαρὰ πολυτίμου⁶ καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον, ἔχυσε τὸ μύρον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.

4 Ἡσαν δέ τις ἀγανακτοῦντες καθ' έαυτοὺς, καὶ λέγοντες, Διὰ τί ἔγεινεν ἡ ἀπώλεια αὐτῆς τοῦ μύρου; 5 διότι ἡδύνατο τοῦτο νὰ πωληθῇ ὑπὲρ τριακόσια δηνάρια, καὶ νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς πτωχούς⁷ καὶ ὀργίζοντο κατ' αὐτῆς.

6 Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀφήσατε αὐτήν⁸ διὰ τί ἐνοχλεῖτε αὐτήν; καλὸν ἔργον ἔπραξεν εἰς ἐμέ. 7 Διότι ³ τοὺς πτωχούς πάντοτε ἔχετε μεθ' έαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε, δύνασθε νὰ εὐεργετῆσητε αὐτούς⁹ ἐμὲ ὅμως πάντοτε δὲν ἔχετε. 8 Οἱ τοῦ ηδύνατο αὐτῇ, ἔπραξε¹⁰ προέλαβε νὰ ἀλείψῃ μὲν μύρον τὸ σῶμά μου διὰ τὸ ἐνταφιασμόν. 9 Ἀληθῶς σᾶς λέγω, Ὁπου ἀνήκη χθῆ τὸ ἐναγγέλιον τοῦτο εἰς δόλον τὸν κόσμον, καὶ ἔκεινο τὸ ὅπιον ἔπραξεν αὐτῇ, θέλει λαληθῆ εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

10 Τότε ⁴ ὁ Ιούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἰς τῶν δώδεκα, ὑπῆγε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, διὰ νὰ παραδώσῃ αὐτὸν εἰς αὐτούς. 11 Ἐκεῖνοι δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν¹¹ καὶ ὑπερχέθησαν νὰ δῶσων εἰς αὐτὸν ἀργύρια¹² καὶ ἐξῆτε πῶς νὰ παραδώσῃ αὐτὸν ἐν εὐκαιρίᾳ.

12 Καὶ ⁵ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀξύμων, ὅτε ἐθυσίαζον τὸ πάσχα, λέγουσι

²⁵ Ματθ. κδ'. 45: κε'. 14.

²⁶ Ματθ. κδ'. 42, 44.

¹ Ματθ. κε'. 2. ² Λουκ. κβ'. 1. Ἰωάν. ιβ'. ια'. 55: ιγ'. 1.

² Ματθ. κε'. 6. ³ Ιωάν. ιβ'. 1, 3. ⁴ Λουκ. ζ'. 37.

³ Δευτ. ιε'. 11.

⁴ Ματθ. κε'. 14. ⁵ Λουκ. κβ'. 3, 4.

⁵ Ματθ. κε'. 17. ⁶ Λουκ. κβ'. 7.

πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Ποῦ θέλεις νὰ ὑπάγωμεν καὶ νὰ ἔτοιμάσωμεν δὰ νὰ φάγης τὸ πάσχα;

13 Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς, Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν· καὶ θέλει σᾶς ἀπαντήσει ἄνθρωπος βαστάζων σταμίον ὑδατος· ἀκολουθήσατε αὐτὸν, 14 καὶ ὅπου εἰσέλθῃ, εἰπατε πρὸς τὸν οἰκοδεσπότην, Ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει, Ποῦ εἶναι τὸ κατάλυμα ὃπου θέλω φάγει τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου; 15 Καὶ αὐτὸς θέλει σᾶς δεῖξει ἀνώγεον μέγα ἐστρωμένον ἔτοιμον· ἐκεὶ ἔτοιμάστε εἰς ἡμᾶς.

16 Καὶ ἔξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἥλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὐροῦ καθὼς εἴπει πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

17 Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἑσπέρα, ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα· 18 καὶ ἐνῷ ἐκάθηντο εἰς τὴν τράπεζαν καὶ ἔτρωγον, εἴπειν ὁ Ἰησοῦς, Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν θέλει μὲν παραδώσει, ὅστις τρόγει μετ' ἐμοῦ.

19 Οἱ δὲ ἥρχισαν νὰ λυπῶνται, καὶ νὰ λέγωσι πρὸς αὐτὸν εἰς ἔκαστος, Μήπως ἔγω; καὶ ἄλλος, Μήπως ἔγω;

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἴπει πρὸς αὐτοὺς, Εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβάπτων μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ πινάκιον τὴν χεῖρα. 21 Ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς εἶναι γεγραμένον περὶ αὐτοῦ οὐαὶ δὲ εἰς τὸν ἀνθρώπον ἐκείνον, διὰ τοῦ δούοις δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται· καλὸν ἡτο εἰς τὸν ἀνθρώπον ἐκείνον, ἀν δὲν ἥθελε γεννηθῆ.

22 Καὶ ἐνῷ ἔτρωγον, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, εὐλογήσας, ἐκοψε, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς, καὶ ἔπει, Δάβετε, φάγετε· τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου. 23 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαρίστησε, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς, καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες. 24 Καὶ εἴπει πρὸς αὐτοὺς, Τοῦτο εἶναι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καυῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον. 25 ἀλλῆδος σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλω πίει πλέον ἐκ τοῦ γεννημάτου τῆς ἀμπελοῦ, ἔως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν πίνω αὐτὸν νέον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ἀφοῦ ὑμησαν, ἔξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

27 Καὶ ἀλλήλους πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι πάντες θέλετε σκανδαλισθῆ ἐν ἐμοὶ τὴν μόκτα ταύτην· διότι εἶναι γεγραμένον, Ὁθέλω πατάξει τὸν ποιμένα, καὶ θελούσι διασκορπισθῆ τὰ πρόβατα. 28 Ἀφοῦ ὅμως ἀναστῆθω, θέλω ὑπάγει πρότερον ὑμῶν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

29 Ὁ δὲ Πέτρος εἴπει πρὸς αὐτὸν,

Καὶ ἔαν πάντες σκανδαλισθῶσιν, ἐγὼ δῆμασ οὐχί.

30 Καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ἀληθῶς σοὶ λέγω, ὅτι σήμερον τὴν μόκτα ταύτην, πρὶν ὁ ἀλέκτωρ φωνάξῃ δίς, τρὶς θέλεις μὲν ἀπαρνηθῆ.

31 Ὁ δὲ ἔτι μᾶλλον ἔλεγεν, Ἐάν γείνη χρεία νὰ συναποθάνω μετὰ σοῦ, δὲν θέλω σὲ ἀπαρνηθῆ. Ουσάτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον.

32 Καὶ ¹⁴ ἔρχονται εἰς χωρίον ὅνομαζόμενον Γεθσημανῆ· καὶ λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Καθίσατε ἔδδος, ἔωστον προσευχῆθω.

33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην μεθ' ἔαντοῦ· καὶ ἥρχισε νὰ ἐκθαμβηθῆται καὶ νὰ ἀδημονῆ. 34 Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς, ¹⁵ Περιλύπτος εἶναι ἡ ψυχὴ μου ἐως θανάτου· μείνατε ἔδω, καὶ ἀγρυπνεῖτε.

35 Καὶ προχωρήσας ὀδίγον, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ προσηυχέτο, νὰ παρέλθῃ ἀν ἥναι δυνατὸν ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὄρα ἑκάτην. 36 Καὶ ἔλεγεν, ¹⁶ Ἀββά, οὐ πατήρ, πάντα εἶναι δυνατὰ εἰς σέ· ἀπομάκρυνον ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· ¹⁷ οὐδὲν ὅμως δέ, τι θέλω ἔγω, ἀλλ' οὐδεὶς σύ.

37 Καὶ ἔρχεται, καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς κοιμωμένους· καὶ λέγει πρὸς τὸν Πέτρον, Σίμων, κομμάσαι· δέν ἡδυνήθησι μίαν ώραν νὰ ἀγρυπνήσησθε· διὰ ἀγρυπνεῖτε καὶ προσέχετε, διὰ νὰ μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· ¹⁸ τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, η δὲ σὰρξ ασθενής.

39 Καὶ πάλιν ὑπῆργε καὶ προσηυχῆθη, εἰπὼν τὸν αὐτὸν λόγον. 40 Καὶ ἐπιστρέψας ἐνρει αὐτὸν πάλιν κοιμωμένους, διότι οἱ ὄφθαλμοὶ αὐτῶν ἡσαν βεβαρημένοι, καὶ δὲν ἦξενορ τί νὰ ἀποκριθῶσι πρὸς αὐτὸν.

41 Καὶ ἔρχεται τὴν τρίτην φορὰν καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς, Κομάσθε τὸ λοιπόν, καὶ ἀναπαύεσθε ἀρκεῖ· ²⁰ ἥλθεν ἡ ώρα· ἰδού, παραδίδεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀμάρτωλῶν· ²¹ ἔγερθεται, ὑπάγωμεν· ἰδού, ὁ παραδίδων με ἐπλησίασε.

43 Καὶ ²² εὐθὺς ἐνῷ ἐλάτε ἔτι, ἔρχεται οἱ Ιούδας, εἰς ὅν τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ ὁλός πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ἔνιων, παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων.

44 Ὁ δὲ παραδίδων αὐτὸν εἰχε δώσει εἰς αὐτοὺς σημεῖον, λέγων, Ὁντινα φιλήσω, αὐτὸς εἶναι πιάσατε αὐτὸν καὶ φέρετε ἀσφαλῶς. 45 Καὶ ὅτε ἥλθεν, εὐθὺς πλησίασας εἰς αὐτὸν, λέγει, Ραββί, Ραββί· καὶ κατεφίλησεν αὐ-

¹⁴ Ματθ. κε'. 36. Δουκ. κβ'. 39. Ἰωάν. ιη'. 1.

¹⁵ Ἰωάν. ιβ'. 27.

¹⁶ Ρωμ. η'. 15. Γαλ. δ'. 6.

¹⁷ Εβρ. ε'. 7. ¹⁸ Ἰωάν. ε'. 30. ιη'. 38.

¹⁹ Ρωμ. ζ'. 23. Γαλ. ε'. 17.

²⁰ Ἰωάν. ιγ'. 1.

²¹ Ματθ. κε'. 46. Ἰωάν. ιη'. 1. 2.

²² Ματθ. κε'. 47. Δουκ. κβ'. 47. Ἰωάν. ιη'. 3.

τόν. 46 Καὶ ἐκεῖνοι ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐπίσαν αὐτόν.

47 Εἰς δέ τις τῶν παρεστώτων σύρας τὴν μάχαιραν, ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τὸν ἀρχιερέως, καὶ ἀπέκοψε τὸ ωτίον αὐτοῦ.

48 Καὶ ²³ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτὸύς, Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἔξηλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ἔνδων νὰ μὲ συλλάβητε; 49 καθ' ἡμέραν ἥμην πλησίον ὑμῶν ἐν τῷ Ἱερῷ διδάσκων, καὶ δὲν μὲ ἐπάσατε πλὴν τοῦτο ἔγειραν ²⁴ διὰ νὰ πληρωθῶσιν αἱ γραφαῖ.

50 Καὶ ²⁵ ἀφήσαντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον.

51 Καὶ εἰς τις νεανίσκος ἡκολούθει αὐτὸν, περιτευλιγμένος σινδόνα εἰς τὸ γυμνὸν σῶμα αὐτοῦ καὶ πιάνοντις αὐτὸν οἱ νεανίσκοι. 52 Ὁ δὲ ἀφήσας τὴν σινδόνα, ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν γυμνός.

53 Καὶ ²⁶ ἔφεραν τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα²⁷ καὶ συνέρχονται πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς.

54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἡκολούθησεν αὐτὸν ἕως ἐνδον τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως²⁸ καὶ συνεκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ ἐθερμαίνετο εἰς τὸ πῦρ.

55 ²⁷ Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ δῶλον τὸ συνέδριον ἔζητον κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν διὰ νὰ θανατώσωσιν αὐτὸν, καὶ δὲν εὑρίσκουν. 56 Διότι πολλοὶ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ ἀλλ' αἱ μαρτυρίαι δὲν ἥσαν σύμφωνοι. 57 Καὶ τινες σηκωθέντες ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτὸν, λέγοντες, 58 Ὄτι ημεῖς ἡκούσαμεν αὐτὸν λέγοντα, Ὅτι ²⁸ ἔγω θέλω χαλάσει τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον θέλω οἰκοδομήσει. 59 Πλὴν οὐδὲ οὕτως ἦτο σύμφωνος ἡ μαρτυρία αὐτῶν.

60 Καὶ ²⁹ σκηκωθεὶς δ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἥρωτησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων, Δὲν ἀποκρίνεσαι οὐδὲν; τί μαρτυροῦσιν οὗτοι κατὰ σοῦ; 61 ³⁰ Οἱ δὲ ἐσιώπα, καὶ δὲν ἀπεκρίθη οὐδέν. ³¹ Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἥρωτα αὐτὸν, λέγων πρὸς αὐτὸν, Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Εὐλόγητοῦ;

62 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι³² καὶ ³³ θελετεὶς ιδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

63 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διασχίσας τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγει, Τί χρέιαν ἔχομεν πλέον μαρτύρων; 64 ἡκούσατε τὴν βλασφημίαν τὶ σᾶς φάνεται;

Οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν, ὅτι εἶναι ἔνοχος θανάτου.

65 Καὶ ἥρχισάν τινες νὰ ἐμπτύωσιν εἰς αὐτὸν, καὶ νὰ περικαλύπτωσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ νὰ γρονθίζωσιν αὐτὸν, καὶ νὰ λέγωσι πρὸς αὐτὸν, Προφήτευσον. Καὶ οἱ ὑπηρέται ἔτυπτον αὐτὸν μὲ ράπίσματα.

66 Καὶ ³³ ἐνῷ ἦτο ὁ Πέτρος ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται μία τῶν θεραπαινίδων τοῦ ἀρχιερέως³⁴ 67 καὶ ὅτε εἶδε τὸν Πέτρον θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα εἰς αὐτὸν, λέγει, Καὶ σὺ ἥσο μετα τὸν Ναζαρηνὸν Ἰησοῦ. 68 Ὁ δὲ ἡρνήθη, λέγων, Δέν ἔξενύρω, οὐδὲ καταλαμβάνω τί σὺ λέγεις. Καὶ ἔξηλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον³⁵ καὶ ὁ ἀλέκτωρ ἐφόναξε.

69 Καὶ ³⁴ ἡ θεράπαινα ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν, ἥρχισε νὰ λέγῃ πρὸς τὸν παρεστῶτας, Ὅτι οὗτος ἔξ αὐτῶν εἶναι. 70 Ὁ δὲ πάλιν ἡρνεῖτο. ³⁶ Καὶ μετ' ὅδιον πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον πρὸς τὸν Πέτρον, Ἀληθῶς ἔξ αὐτῶν εἶσαι.

³⁶ διότι Γαλιλαῖος εἶσαι, καὶ ἡ λαλία σου ὅμοιαζει. 71 Ἐκεῖνος δὲ ἥρχισε νὰ ἀναθεματίζῃ καὶ νὰ ὀδυνήγῃ, Ὅτι δὲν ἔξενύρω τὸν ἀνθρώπον τοῦτον, τὸν δοποῖον λέγετε. 72 Καὶ ³⁷ ὁ ἀλέκτωρ ἐφόναξεν ἐκ δευτέρου. Καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Πέτρος τὸν λόγον, τὸν ὅποιον εἶπε πρὸς αὐτὸν δ Ἰησοῦς, Ὅτι πρὸς ὁ ἀλέκτωρ φωνάξῃ δισ, θέλεις μὲ ἡρνήθη τρίς. Καὶ ἥρχισε νὰ κλαίῃ πικρῶς.

[ΚΕΦ. ιε'.] ΚΑΙ ἐνθύς τὸ πρωτὶ συνεβούλευθησαν οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων, καὶ δῶλον τὸ συνέδριον, καὶ δέσαντες τὸν Ἰησοῦν ἔφεραν καὶ παρέδωκαν εἰς τὸν Πιλάτον. 2 Καὶ ² πρότησεν αὐτὸν δ Πιλάτος, Σὺ εἶσαι δ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

Ο δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτὸν, Σὺ λέγεις.

3 Καὶ κατηγόρουν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς πολλά. 4 ³ Ο δὲ Πιλάτος πάλιν ἥρωτησεν αὐτὸν, λέγων, Δὲν ἀποκρίνεσαι οὐδὲν; Ιδὲ, πόσα σὺν καταμαρτυροῦσιν. 5 ⁴ Ο δὲ Ἰησοῦς ἔτη δὲν ἀπεκρίθη οὐδὲν, ὕστε δ Πιλάτος ἐθάυμάξει.

6 ⁵ Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν ἀπέλευν εἰς αὐτὸν ἔνα δέσμιον, ὅντυνα ἔζητον. 7 ⁷ Ήτο δὲ ὁ λεγόμενος Βαραβάβας δεδεμένος μετὰ τῶν συνωμοτῶν οὔτινες ἐν τῷ στάσει ἐπράξαν φόνον. 8 Καὶ ἀναβοήσας δ ὄχλος, ἥρχισε νὰ ζητῇ νὰ κάμη καθὼς πάντοτε ἔκαμνεν εἰς αὐτούς. 9 Ο δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς, λέγων, Θέλετε νὰ σᾶς ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; 10 Ἐπειδὴ ἔξενυρεν ὅτι διὰ φθόνου παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς. 11 ⁶ Οἱ ἀρχιερεῖς

³³ Ματθ. κε'. 55. Δουκ. κβ'. 52. Ιωάν. ιγ'. 16.

³⁴ Ματθ. κε'. 57. Δουκ. κβ'. 54. Ιωάν. ιη'. 13.

³⁵ Ματθ. κε'. 73. Δουκ. κβ'. 59. Ιωάν. ιη'. 25.

³⁶ Πράξ. β'. 7.

³⁷ Ματθ. κε'. 75.

1 Ψαλ. β'. 2. Ματθ. κε'. 1.

Δουκ. κβ'. 66. κγ'. 1. Ιωάν. ιη'. 28.

Πράξ. γ'. 13. Ιωάν. ιη'. 3.

2 Ματθ. κε'. 11. Δουκ. κβ'. 3 Ματθ. κε'. 13. Ησα. νγ'. 7. Ιωάν. ιθ'. 9.

5 Ματθ. κε'. 15. Δουκ. κγ'. 17. Ιωάν. ιη'. 39.

6 Ματθ. κε'. 20. Πράξ. γ'. 14.

οῦμεις διήγειραν τὸν ὄχλον νὰ ἡγήσωσιν νὰ ἀπολησθῇ εἰς αὐτὸὺς μᾶλλον τὸν Βαραβᾶῶν.

12 Καὶ ὁ Πιλάτος ἀποκριθεὶς πάλιν εἶπε πρὸς αὐτὸὺς, Τί λοιπὸν θέλετε νὰ κάμω τοῦτον τὸν ὄποιον λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; 13 Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν, Σταύρωσον αὐτὸν.

14 Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγε πρὸς αὐτὸὺς, Καὶ τί κακὸν ἔπραξεν; Οἱ δὲ περισσότερον ἔκραξαν, Σταύρωσον αὐτὸν.

15 Ὁ Πιλάτος λοιπὸν θέλων νὰ κάμῃ εἰς τὸν ὄχλον τὸ ἀρεστὸν, ἀπέλυσεν εἰς αὐτὸὺς τὸν Βαραβᾶῶν, καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν, ἀφοῦ ἐμαστίγωσεν αὐτὸν, διὰ νὰ σταυρωθῇ.

16 Οἱ δὲ στρατιῶται ἔφεραν αὐτὸν ἔνδον τῆς αὐλῆς, τὸ ὄποιον εἶναι τὸ πρατώριον* καὶ συγκαλοῦσιν δὲν τὸ τάγμα τῶν στρατιωτῶν. 17 Καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον βάλλουσι περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῷ, 18 καὶ ἥρχισαν νὰ χαιρέτωσιν αὐτὸν, λέγοντες, Χαῖρε, βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 19 Καὶ ἐτυπονήσαντες τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μὲ κάλαμον, καὶ ἐνέπτυνοι εἰς αὐτὸν καὶ γονυπετοῦντες, προσεκύνουν αὐτὸν. 20 Καὶ ἀφοῦ ἐνέπαιξαν αὐτὸν, ἔξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἔφεραν αὐτὸν ἔξω, διὰ νὰ σταυρώσωσιν αὐτὸν.

21 Καὶ ἀγγαρεύουσί τινα Σίμωνα Κυρηναῖον διαβαίνοντα, ἐνῷ ἥρχετο ἀπὸ τοῦ ἄγρου, τὸν πατέρα τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, διὰ νὰ σηκώσῃ τὸν σταυρὸν αὐτὸν.

22 Καὶ ἀφέρουσιν αὐτὸν εἰς τὸν τόπον Γολγοθᾶ, τὸ ὄποιον μεθερμηνεύομενον εἶναι, Κραυγὸν τόπος. 23 Καὶ ἔδιδον εἰς αὐτὸν νὰ πάγιονος μεμιγμένον μὲ σμύρναν* ἀλλὰ ἐκείνος δὲν ἔλαβε.

24 Καὶ ἀφοῦ ἐσταύρωσαν αὐτὸν, διεμερίζοντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ’ αὐτὰ, τι λέκαστος νὰ λάθῃ.

25 Ἡτο δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτὸν. 26 Καὶ ἡ ἐπιγραφὴ τῆς κατηγορίας αὐτοῦ ἦτο ἐπιγεγραμμένη,

*Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

27 Καὶ ἕπειτα αὐτὸν σταυρόνουσι δύο ληστὰς, ἔνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἔνα ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ. 28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα, ¹⁶“Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη.”

29 Καὶ ὁ διαβαίνοντες ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες, Οὐά, ¹⁸οἱ χαλῶν τὸν ναὸν, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδο-

μῶν, 30 σῶσον σεαυτὸν, καὶ καταβάσαι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. 31 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων, ἔλεγον, “Ἀλλοιος ἔσωσεν, ἑαυτὸν δὲν δύναται νὰ σώσῃ.” 32 ὁ Χριστὸς δὲ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἡς καταβῆ τῷρα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, διὰ νὰ ἰδωμεῖ καὶ πιστεύσωμεν.

19 Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι μετ’ αὐτὸν ὀνειδίζονται αὐτόν.

33 ²⁰Οτε δὲ ἥλθεν ἡ ἔκτη ὥρα, σκότος ἔγεινεν ἐφ’ ὅλην τὴν γῆν, ἔως ὥρας ἐννάτης.

34 Καὶ τὴν ὥραν τὴν ἐννάτην ἐθόρησεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγων, ²¹“Ἐλών, Ἐλών, λαμμά σαβαχθανί;” τὸ ὄποιον μεθερμηνεύομενον εἶναι, “Θεέ μου, Θεέ μου, διὰ τί μὲ ἐγκατέλιπες;”

35 Καὶ τινὲς τῶν παρεστώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον, “Ιδού, τὸν Ἡλίαν φωνάζει. 36 ²²Δραμῶν δὲ εἰς, καὶ γεμίσας σπόγγον ἀπὸ ὅξους, καὶ περιθέσας αὐτὸν εἰς κάλαμον, ²³ἐπότεζεν αὐτὸν, λέγων, Ἀφήσατε, ἀς ἰδωμεῖ ἀν ἔρχηται ὁ Ἡλίας νὰ καταβιβάσῃ αὐτὸν.”

37 ²⁴Ο δὲ Ἰησοῦς ἐκβαλὼν φωνὴν μεγάλην, ἔξεπινευσε. 38 Καὶ ²⁵τὸ καταπέτασμα τοῦ ναιῶν ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἀνωθεν ἔως κάτω.

39 ²⁶Ιδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος, διπαριστάμενος ἀπέναντι αὐτοῦ, ὅτι οὕτω τοις κράξας ἔξέπινευσεν, εἶπεν, Ἀληθῶς δο ἄνθρωπος οὗτος ἦτο Υἱὸς Θεοῦ.

40 ²⁷Ἡσαν δὲ καὶ γυναῖκες ²⁸ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι μεταξὺ τῶν ὄποιων ἦτο καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ μῆτρα τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ, καὶ τοῦ Ἰωσῆ, καὶ ἡ Σαλώμη, ⁴¹αἵτινες καὶ, ὅτε ἦτο ἐν τῇ Γαλιλαΐᾳ, ²⁹κολούθουν αὐτὸν, καὶ ὑπῆρχονταν αὐτὸν καὶ ἄλλαι πολλαὶ, αἵτινες συνανέβησαν μετ’ αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα.

45 ²²Ματθ. ²³Λουκ. ²⁴Παύλ. ²⁵Ματθ. ²⁶Ματθ. ²⁷Ματθ. ²⁸Ματθ. ²⁹Ματθ. ³⁰Ματθ. ³¹Λουκ. ³²Ματθ. ³³Λουκ. ³⁴Παύλ. ³⁵Ματθ. ³⁶Ματθ. ³⁷Ματθ. ³⁸Ματθ. ³⁹Ματθ. ⁴⁰Ματθ. ⁴¹Ματθ. ⁴²Ματθ. ⁴³Λουκ. ⁴⁴Παύλ. ⁴⁵Ματθ. ⁴⁶Ματθ. ⁴⁷Ματθ. ⁴⁸Ματθ. ⁴⁹Ματθ. ⁵⁰Ματθ. ⁵¹Λουκ. ⁵²Ματθ. ⁵³Λουκ. ⁵⁴Παύλ. ⁵⁵Ματθ. ⁵⁶Ματθ. ⁵⁷Λουκ. ⁵⁸Παύλ. ⁵⁹Ματθ. ⁶⁰Λουκ. ⁶¹Παύλ. ⁶²Ματθ. ⁶³Λουκ. ⁶⁴Παύλ. ⁶⁵Ματθ. ⁶⁶Λουκ. ⁶⁷Παύλ. ⁶⁸Ματθ. ⁶⁹Παύλ. ⁷⁰Ματθ. ⁷¹Παύλ. ⁷²Ματθ. ⁷³Παύλ. ⁷⁴Ματθ. ⁷⁵Παύλ. ⁷⁶Ματθ. ⁷⁷Παύλ. ⁷⁸Ματθ. ⁷⁹Παύλ. ⁸⁰Ματθ. ⁸¹Παύλ. ⁸²Ματθ. ⁸³Παύλ. ⁸⁴Ματθ. ⁸⁵Παύλ. ⁸⁶Ματθ. ⁸⁷Παύλ. ⁸⁸Ματθ. ⁸⁹Παύλ. ⁹⁰Ματθ. ⁹¹Παύλ. ⁹²Ματθ. ⁹³Παύλ. ⁹⁴Ματθ. ⁹⁵Παύλ. ⁹⁶Ματθ. ⁹⁷Παύλ. ⁹⁸Ματθ. ⁹⁹Παύλ. ¹⁰⁰Ματθ. ¹⁰¹Παύλ. ¹⁰²Ματθ. ¹⁰³Παύλ. ¹⁰⁴Ματθ. ¹⁰⁵Παύλ. ¹⁰⁶Ματθ. ¹⁰⁷Παύλ. ¹⁰⁸Ματθ. ¹⁰⁹Παύλ. ¹¹⁰Ματθ. ¹¹¹Παύλ. ¹¹²Ματθ. ¹¹³Παύλ. ¹¹⁴Ματθ. ¹¹⁵Παύλ. ¹¹⁶Ματθ. ¹¹⁷Παύλ. ¹¹⁸Ματθ. ¹¹⁹Παύλ. ¹²⁰Ματθ. ¹²¹Παύλ. ¹²²Ματθ. ¹²³Παύλ. ¹²⁴Ματθ. ¹²⁵Παύλ. ¹²⁶Ματθ. ¹²⁷Παύλ. ¹²⁸Ματθ. ¹²⁹Παύλ. ¹³⁰Ματθ. ¹³¹Παύλ. ¹³²Ματθ. ¹³³Παύλ. ¹³⁴Ματθ. ¹³⁵Παύλ. ¹³⁶Ματθ. ¹³⁷Παύλ. ¹³⁸Ματθ. ¹³⁹Παύλ. ¹⁴⁰Ματθ. ¹⁴¹Παύλ. ¹⁴²Ματθ. ¹⁴³Παύλ. ¹⁴⁴Ματθ. ¹⁴⁵Παύλ. ¹⁴⁶Ματθ. ¹⁴⁷Παύλ. ¹⁴⁸Ματθ. ¹⁴⁹Παύλ. ¹⁵⁰Ματθ. ¹⁵¹Παύλ. ¹⁵²Ματθ. ¹⁵³Παύλ. ¹⁵⁴Ματθ. ¹⁵⁵Παύλ. ¹⁵⁶Ματθ. ¹⁵⁷Παύλ. ¹⁵⁸Ματθ. ¹⁵⁹Παύλ. ¹⁶⁰Ματθ. ¹⁶¹Παύλ. ¹⁶²Ματθ. ¹⁶³Παύλ. ¹⁶⁴Ματθ. ¹⁶⁵Παύλ. ¹⁶⁶Ματθ. ¹⁶⁷Παύλ. ¹⁶⁸Ματθ. ¹⁶⁹Παύλ. ¹⁷⁰Ματθ. ¹⁷¹Παύλ. ¹⁷²Ματθ. ¹⁷³Παύλ. ¹⁷⁴Ματθ. ¹⁷⁵Παύλ. ¹⁷⁶Ματθ. ¹⁷⁷Παύλ. ¹⁷⁸Ματθ. ¹⁷⁹Παύλ. ¹⁸⁰Ματθ. ¹⁸¹Παύλ. ¹⁸²Ματθ. ¹⁸³Παύλ. ¹⁸⁴Ματθ. ¹⁸⁵Παύλ. ¹⁸⁶Ματθ. ¹⁸⁷Παύλ. ¹⁸⁸Ματθ. ¹⁸⁹Παύλ. ¹⁹⁰Ματθ. ¹⁹¹Παύλ. ¹⁹²Ματθ. ¹⁹³Παύλ. ¹⁹⁴Ματθ. ¹⁹⁵Παύλ. ¹⁹⁶Ματθ. ¹⁹⁷Παύλ. ¹⁹⁸Ματθ. ¹⁹⁹Παύλ. ²⁰⁰Ματθ. ²⁰¹Παύλ. ²⁰²Ματθ. ²⁰³Παύλ. ²⁰⁴Ματθ. ²⁰⁵Παύλ. ²⁰⁶Ματθ. ²⁰⁷Παύλ. ²⁰⁸Ματθ. ²⁰⁹Παύλ. ²¹⁰Ματθ. ²¹¹Παύλ. ²¹²Ματθ. ²¹³Παύλ. ²¹⁴Ματθ. ²¹⁵Παύλ. ²¹⁶Ματθ. ²¹⁷Παύλ. ²¹⁸Ματθ. ²¹⁹Παύλ. ²²⁰Ματθ. ²²¹Παύλ. ²²²Ματθ. ²²³Παύλ. ²²⁴Ματθ. ²²⁵Παύλ. ²²⁶Ματθ. ²²⁷Παύλ. ²²⁸Ματθ. ²²⁹Παύλ. ²³⁰Ματθ. ²³¹Παύλ. ²³²Ματθ. ²³³Παύλ. ²³⁴Ματθ. ²³⁵Παύλ. ²³⁶Ματθ. ²³⁷Παύλ. ²³⁸Ματθ. ²³⁹Παύλ. ²⁴⁰Ματθ. ²⁴¹Παύλ. ²⁴²Ματθ. ²⁴³Παύλ. ²⁴⁴Ματθ. ²⁴⁵Παύλ. ²⁴⁶Ματθ. ²⁴⁷Παύλ. ²⁴⁸Ματθ. ²⁴⁹Παύλ. ²⁵⁰Ματθ. ²⁵¹Παύλ. ²⁵²Ματθ. ²⁵³Παύλ. ²⁵⁴Ματθ. ²⁵⁵Παύλ. ²⁵⁶Ματθ. ²⁵⁷Παύλ. ²⁵⁸Ματθ. ²⁵⁹Παύλ. ²⁶⁰Ματθ. ²⁶¹Παύλ. ²⁶²Ματθ. ²⁶³Παύλ. ²⁶⁴Ματθ. ²⁶⁵Παύλ. ²⁶⁶Ματθ. ²⁶⁷Παύλ. ²⁶⁸Ματθ. ²⁶⁹Παύλ. ²⁷⁰Ματθ. ²⁷¹Παύλ. ²⁷²Ματθ. ²⁷³Παύλ. ²⁷⁴Ματθ. ²⁷⁵Παύλ. ²⁷⁶Ματθ. ²⁷⁷Παύλ. ²⁷⁸Ματθ. ²⁷⁹Παύλ. ²⁸⁰Ματθ. ²⁸¹Παύλ. ²⁸²Ματθ. ²⁸³Παύλ. ²⁸⁴Ματθ. ²⁸⁵Παύλ. ²⁸⁶Ματθ. ²⁸⁷Παύλ. ²⁸⁸Ματθ. ²⁸⁹Παύλ. ²⁹⁰Ματθ. ²⁹¹Παύλ. ²⁹²Ματθ. ²⁹³Παύλ. ²⁹⁴Ματθ. ²⁹⁵Παύλ. ²⁹⁶Ματθ. ²⁹⁷Παύλ. ²⁹⁸Ματθ. ²⁹⁹Παύλ. ³⁰⁰Ματθ. ³⁰¹Παύλ. ³⁰²Ματθ. ³⁰³Παύλ. ³⁰⁴Ματθ. ³⁰⁵Παύλ. ³⁰⁶Ματθ. ³⁰⁷Παύλ. ³⁰⁸Ματθ. ³⁰⁹Παύλ. ³¹⁰Ματθ. ³¹¹Παύλ. ³¹²Ματθ. ³¹³Παύλ. ³¹⁴Ματθ. ³¹⁵Παύλ. ³¹⁶Ματθ. ³¹⁷Παύλ. ³¹⁸Ματθ. ³¹⁹Παύλ. ³²⁰Ματθ. ³²¹Παύλ. ³²²Ματθ. ³²³Παύλ. ³²⁴Ματθ. ³²⁵Παύλ. ³²⁶Ματθ. ³²⁷Παύλ. ³²⁸Ματθ. ³²⁹Παύλ. ³³⁰Ματθ. ³³¹Παύλ. ³³²Ματθ. ³³³Παύλ. ³³⁴Ματθ. ³³⁵Παύλ. ³³⁶Ματθ. ³³⁷Παύλ. ³³⁸Ματθ. ³³⁹Παύλ. ³⁴⁰Ματθ. ³⁴¹Παύλ. ³⁴²Ματθ. ³⁴³Παύλ. ³⁴⁴Ματθ. ³⁴⁵Παύλ. ³⁴⁶Ματθ. ³⁴⁷Παύλ. ³⁴⁸Ματθ. ³⁴⁹Παύλ. ³⁵⁰Ματθ. ³⁵¹Παύλ. ³⁵²Ματθ. ³⁵³Παύλ. ³⁵⁴Ματθ. ³⁵⁵Παύλ. ³⁵⁶Ματθ. ³⁵⁷Παύλ. ³⁵⁸Ματθ. ³⁵⁹Παύλ. ³⁶⁰Ματθ. ³⁶¹Παύλ. ³⁶²Ματθ. ³⁶³Παύλ. ³⁶⁴Ματθ. ³⁶⁵Παύλ. ³⁶⁶Ματθ. ³⁶⁷Παύλ. ³⁶⁸Ματθ. ³⁶⁹Παύλ. ³⁷⁰Ματθ. ³⁷¹Παύλ. ³⁷²Ματθ. ³⁷³Παύλ. ³⁷⁴Ματθ. ³⁷⁵Παύλ. ³⁷⁶Ματθ. ³⁷⁷Παύλ. ³⁷⁸Ματθ. ³⁷⁹Παύλ. ³⁸⁰Ματθ. ³⁸¹Παύλ. ³⁸²Ματθ. ³⁸³Παύλ. ³⁸⁴Ματθ. ³⁸⁵Παύλ. ³⁸⁶Ματθ. ³⁸⁷Παύλ. ³⁸⁸Ματθ. ³⁸⁹Παύλ. ³⁹⁰Ματθ. ³⁹¹Παύλ. ³⁹²Ματθ. ³⁹³Παύλ. ³⁹⁴Ματθ. ³⁹⁵Παύλ. ³⁹⁶Ματθ. ³⁹⁷Παύλ. ³⁹⁸Ματθ. ³⁹⁹Παύλ. ⁴⁰⁰Ματθ. ⁴⁰¹Παύλ. ⁴⁰²Ματθ. ⁴⁰³Παύλ. ⁴⁰⁴Ματθ. ⁴⁰⁵Παύλ. ⁴⁰⁶Ματθ. ⁴⁰⁷Παύλ. ⁴⁰⁸Ματθ. ⁴⁰⁹Παύλ. ⁴¹⁰Ματθ. ⁴¹¹Παύλ. ⁴¹²Ματθ. ⁴¹³Παύλ. ⁴¹⁴Ματθ. ⁴¹⁵Παύλ. ⁴¹⁶Ματθ. ⁴¹⁷Παύλ. ⁴¹⁸Ματθ. ⁴¹⁹Παύλ. ⁴²⁰Ματθ. ⁴²¹Παύλ. ⁴²²Ματθ. ⁴²³Παύλ. ⁴²⁴Ματθ. ⁴²⁵Παύλ. ⁴²⁶Ματθ. ⁴²⁷Παύλ. ⁴²⁸Ματθ. ⁴²⁹Παύλ. ⁴³⁰Ματθ. ⁴³¹Παύλ. ⁴³²Ματθ. ⁴³³Παύλ. ⁴³⁴Ματθ. ⁴³⁵Παύλ. ⁴³⁶Ματθ. ⁴³⁷Παύλ. ⁴³⁸Ματθ. ⁴³⁹Παύλ. ⁴⁴⁰Ματθ. ⁴⁴¹Παύλ. ⁴⁴²Ματθ. ⁴⁴³Παύλ. ⁴⁴⁴Ματθ. ⁴⁴⁵Παύλ. ⁴⁴⁶Ματθ. ⁴⁴⁷Παύλ. ⁴⁴⁸Ματθ. ⁴⁴⁹Παύλ. ⁴⁵⁰Ματθ. ⁴⁵¹Παύλ. ⁴⁵²Ματθ. ⁴⁵³Παύλ. ⁴⁵⁴Ματθ. ⁴⁵⁵Παύλ. ⁴⁵⁶Ματθ. ⁴⁵⁷Παύλ. ⁴⁵⁸Ματθ. ⁴⁵⁹Παύλ. ⁴⁶⁰Ματθ. ⁴⁶¹Παύλ. ⁴⁶²Ματθ. ⁴⁶³Παύλ. ⁴⁶⁴Ματθ. ⁴⁶⁵Παύλ. ⁴⁶⁶Ματθ. ⁴⁶⁷Παύλ. ⁴⁶⁸Ματθ. ⁴⁶⁹Παύλ. ⁴⁷⁰Ματθ. ⁴⁷¹Παύλ. ⁴⁷²Ματθ. ⁴⁷³Παύλ. ⁴⁷⁴Ματθ. ⁴⁷⁵Παύλ. ⁴⁷⁶Ματθ. ⁴⁷⁷Παύλ. ⁴⁷⁸Ματθ. ⁴⁷⁹Παύλ. ⁴⁸⁰Ματθ. ⁴⁸¹Παύλ. ⁴⁸²Ματθ. ⁴⁸³Παύλ. ⁴⁸⁴Ματθ. ⁴⁸⁵Παύλ. ⁴⁸⁶Ματθ. ⁴⁸⁷Παύλ. ⁴⁸⁸Ματθ. ⁴⁸⁹Παύλ. ⁴⁹⁰Ματθ. ⁴⁹¹Παύλ. ⁴⁹²Ματθ. ⁴⁹³Παύλ. ⁴⁹⁴Ματθ. ⁴⁹⁵Παύλ. ⁴⁹⁶Ματθ. ⁴⁹⁷Παύλ. ⁴⁹⁸Ματθ. ⁴⁹⁹Παύλ. ⁵⁰⁰Ματθ. ⁵⁰¹Παύλ. ⁵⁰²Ματθ. ⁵⁰³Παύλ. ⁵⁰⁴Ματθ. ⁵⁰⁵Παύλ. ⁵⁰⁶Ματθ. ⁵⁰⁷Παύλ. ⁵⁰⁸Ματθ. ⁵⁰⁹Παύλ. ⁵¹⁰Ματθ. ⁵¹¹Παύλ. ⁵¹²Ματθ. ⁵¹³Παύλ. ⁵¹⁴Ματθ. ⁵¹⁵Παύλ. ⁵¹⁶Ματθ. ⁵¹⁷Παύλ. ⁵¹⁸Ματθ. ⁵¹⁹Παύλ. ⁵²⁰Ματθ. ⁵²¹Παύλ. ⁵²²Ματθ. ⁵²³Παύλ. ⁵²⁴Ματθ. ⁵²⁵Παύλ. ⁵²⁶Ματθ. ⁵²⁷Παύλ. ⁵²⁸Ματθ. ⁵²⁹Παύλ. ⁵³⁰Ματθ. ⁵³¹Παύλ. ⁵³²Ματθ. ⁵³³Παύλ. ⁵³⁴Ματθ. ⁵³⁵Παύλ. ⁵³⁶Ματθ. ⁵³⁷Παύλ. ⁵³⁸Ματθ. ⁵³⁹Παύλ. ⁵⁴⁰Ματθ. ⁵⁴¹Παύλ. ⁵⁴²Ματθ. ⁵⁴³Παύλ. ⁵⁴⁴Ματθ. ⁵⁴⁵Παύλ. ⁵⁴⁶Ματθ. ⁵⁴⁷Παύλ. ⁵⁴⁸Ματθ. ⁵⁴⁹Παύλ. ⁵⁵⁰Ματθ. ⁵⁵¹Παύλ. ⁵⁵²Ματθ. ⁵⁵³Παύλ. ⁵⁵⁴Ματθ. ⁵⁵⁵Παύλ. ⁵⁵⁶Ματθ. ⁵⁵⁷Παύλ. ⁵⁵⁸Ματθ. ⁵⁵⁹Παύλ. ⁵⁶⁰Ματθ. ⁵⁶¹Παύλ. ⁵⁶²Ματθ. ⁵⁶³Παύλ. ⁵⁶⁴Ματθ. ⁵⁶⁵Παύλ. ⁵⁶⁶Ματθ. ⁵⁶⁷Παύλ. ⁵⁶⁸Ματθ. ⁵⁶⁹Παύλ. ⁵⁷⁰Ματθ. ⁵⁷¹Παύλ. ⁵⁷²Ματθ. ⁵⁷³Παύλ. ⁵⁷⁴Ματθ. ⁵⁷⁵Παύλ. ⁵⁷⁶Ματθ. ⁵⁷⁷Παύλ. ⁵⁷⁸Ματθ. ⁵⁷⁹Παύλ. ⁵⁸⁰Ματθ. ⁵⁸¹Παύλ. ⁵⁸²Ματθ. ⁵⁸³Παύλ. ⁵⁸⁴Ματθ. ⁵⁸⁵Παύλ. ⁵⁸⁶Ματθ. ⁵⁸⁷Παύλ. ⁵⁸⁸Ματθ. ⁵⁸⁹Παύλ. ⁵⁹⁰Ματθ. ⁵⁹¹Παύλ. ⁵⁹²Ματθ. ⁵⁹³Παύλ. ⁵⁹⁴Ματθ. ⁵⁹⁵Παύλ. ⁵⁹⁶Ματθ. ⁵⁹⁷Παύλ. ⁵⁹⁸Ματθ. ⁵⁹⁹Παύλ. ⁶⁰⁰Ματθ. ⁶⁰¹Παύλ. ⁶⁰²Ματθ. ⁶⁰³Παύλ. ⁶⁰⁴Ματθ. ⁶⁰⁵Παύλ. ⁶⁰⁶Ματθ. ⁶⁰⁷Παύλ. ⁶⁰⁸Ματθ. ⁶⁰⁹Παύλ. ⁶¹⁰Ματθ. ⁶¹¹Παύλ. ⁶¹²Ματθ. ⁶¹³Παύλ. ⁶¹⁴Ματθ. ⁶¹⁵Παύλ. ⁶¹⁶Ματθ. ⁶¹⁷Παύλ. ⁶¹⁸Ματθ. ⁶¹⁹Παύλ. ⁶²⁰Ματθ. ⁶²¹Παύλ. ⁶²²Ματθ. ⁶²³Παύλ. ⁶²⁴Ματθ. ⁶²⁵Παύλ. ⁶²⁶Ματθ. ⁶²⁷

τρας' καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου.

47 Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰωσῆ ἔβλεπον ποῦ τίθεται.

ΚΕΦ. ιε'.

ΚΑΙ ¹ ἀφοῦ ἐπέρασε τὸ σάββατον, Καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ μῆτηρ τοῦ Ἰακώβου, καὶ ἡ Σαλώμη, ² ἡγόρασαν ἀρώματα, διὰ τὰ ἐλθωσι καὶ ἀλειφώσιν αὐτόν. 2 Καὶ ³ πολλὰ πρώτης πρώτης ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ἔρχονται εἰς τὸ μνημεῖον, ὅπερ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος.

3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτὰς, Τίς θέλει ἀποκυλίσει εἰς ἡμέρας τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; 4 Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσι ὅτι ὁ λίθος ἦτο ἀποκεκυλισμένος· διότι ἦτο μέγας σφόρδος.

5 Καὶ ⁴ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἰδόν νεανίσκον καθήμενον εἰς τὰ δεξιά, ἐνδεδυμένον στολὴν λευκήν· καὶ ἐτρόμαξαν. 6 ⁵ Ο δὲ λέγει πρὸς αὐτὰς, Μή τρομάξετε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἀνέστη, δὲν εἴναι ἐδώ· ἰδού ὁ τόπος ὃπου ζθεῖσαν αὐτὸν. 7 Ἀλλ ὑπάγετε, ἐπίταπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὸν Πέτρον, ὅτι ὑπάγει πρότερον ἴμων εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ θέλετε ἰδεῖ αὐτὸν, ⁶ καθὼς εἴπε πρὸς ἑσάς.

8 Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχέως, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἰχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· ⁷ καὶ δὲν εἴπον οὐδὲν πρὸς οὐδένα· διότι ἐφοβούντο.

9 Ἀφούν δὲ ἀνέστη τὸ πρωῒ τῆς πρώτης τῆς ἑβδομάδος, ⁸ ἐφάνη πρώτου εἰς τὴν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν, ⁹ ἡ οἵης εἰχεν ἐκβάλει ἐπτὰ δαιμόνια. 10 ¹⁰ Εκείνη ὑπῆργε καὶ ἀπήγγειλε πρὸς ἐκεί-

vous οὗτινες εἰχον σταθῆ μετ' αὐτοῦ, ἐνῷ ἐπένθουν καὶ ἔκλαιον. 11 Καὶ ἐκείνοι, ¹¹ ἀκούσαντες ὅτι ζῇ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, δὲν ἐπίστευσαν.

12 Μετὰ δὲ ταῦτα ἐφανερώθη ἐν ἄλλῃ μορφῇ εἰς ¹² δύο ἔξι αὐτῶν, ἐνῷ περιεπάτουν καὶ ἐπορεύοντο εἰς τὸν ἀγρόν. 13 Καὶ ἐκείνοι ὑπῆγαν καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς τοὺς λουπούς ἀλλ οὐδὲ εἰς ἐκείνους ἐπίστευσαν.

14 ¹³ Υστερον ἐφάνη εἰς τὸν ἔνδεκα ἐνῷ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, διότι δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὸν ἰδόντας αὐτὸν ἀναστάτα.

15 Καὶ ¹⁴ εἰπε πρὸς αὐτοὺς, Υπάγετε εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ¹⁵ καὶ κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν κτίσιν. 16 ¹⁶ Οστις πιστεύσῃ καὶ βαπτισθῇ, θέλει σωθῆν· ¹⁷ ὅστις δύως ἀπιστήσῃ, θέλει κατακριθῆ. 17 Σημεῖα δὲ εἰς τοὺς πιστεύσαντας θέλουσι παρακαλούσθει ταῦτα, ¹⁸ Εν τῷ ὄντοτι μου θέλουσιν ἐκβάλλει δαιμόνια· ¹⁹ θέλουσι λαλεῖ νέας γλώσσας· ²⁰ δόφεις θέλουσι πάνει· καὶ ἐαν θανατίσμον τί πίστι, δὲν θέλει βλάψει αὐτούς· ἐπὶ ἀρρώστους ²¹ θέλουσιν ἐπιθέσει τὰς χείρας, καὶ θέλουσιν ἴατρεύσθαι.

19 Ο μὲν λοιπὸν Κύριος ²² ἀφοῦ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς, ²³ ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν, ²⁴ καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. 20 Ἐκείνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, συνεργοῦντος τοῦ Κυρίου, ²⁵ καὶ βεβαιοῦντος τὸ κήρυγμα διὰ τῶν ἐπακολουθούντων θαυμάτων· Ἀμήν.

Πράξ. ιη' 5. ²¹ Πράξ. ε' 15, 16: θ'. ¹⁷ ιη' 8. ²² Πράξ. α' 2, 3. ²³ Δουκ. ιη' 14, 15.

κδ' 51. ²⁴ Ψαλ. ρι' 1. Πράξ. ζ' 55. ²⁵ Πράξ. ε' 12: ιη' 3. Κορ. Α' β' 4, 5. ΕΒρ. β' 4.

11 Λουκ.

κδ' 11.

12 Λουκ.

κδ' 13.

13 Λουκ.

κδ' 36.

'Ιωάν. κ'.

19. Κορ.

Α', ιε' 5.

14 Ματθ.

κη' 19.

'Ιωάν. ιε'.

16.

15 Κολ. α'.

23.

'Ιωάν. κ'.

γ'. 18, 36.

Πράξ. β'.

38: 15'.

30, 31, 32.

Ρωμ. ι'.

9. Πέτρ.

Α', γ' 21.

17 Ιωάν.

ιβ' 48.

18 Λουκ.

ι'. 17.

Πράξ. ε'.

19: η' 7.

ιη' 18:

ιθ' 12.

19 Πράξ.

β'. 4: ι'.

46: ιθ' 6.

Κορ. Α'.

ιβ'. 10, 28.

20 Λουκ.

ι'. 19.

[[1]]. All men (all individuals) are sinners and fall short of God's perfect standard

Romans 3: 23 states that

For all have sinned, and come short of the glory of God;

[[2]]. Sin - which is imperfection in our lives - denies us eternal life with God. But God sent his son Jesus Christ as a gift to give us freely Eternal Life by believing on Jesus Christ, and on what He did for us.

Romans 6: 23 states

For the wages of sin is death; but the gift of God is eternal life through Jesus Christ our Lord.

[[3]]. You can be saved, and you are saved by Faith in Jesus Christ. You cannot be saved by your good works, because they are not "good enough". The work of Humans cannot meet the standard of God's Holiness by effort. God's good work of sending Jesus Christ to save us, and our response *of believing - of having faith* - in Jesus Christ, that is what saves each of us. When the New Testament informs us that Jesus Christ came to Earth for the purpose of dying for our sins, we need to remember the great conclusion of this event: After Jesus died, He rose again. He triumphed over death and took upon himself the sins of the entire world, at the time that He died and arose again. It is Jesus Christ who died in our place, so that we would not have to die for our sins. But what we chose to believe about God and His message does determine where we spend eternity.

It is up to each of us - personally and individually - to decide if we want to go to Heaven, and if we want to find inner peace and reconciliation with God. When we decide to believe in Jesus Christ and in his payment for us, for our sins, this is the beginning of the process that God begins in us, to transform us to have a better inner life, and an improved character.

From that time forward, we are different, and God begins to instruct us so that we can learn how to have personal growth and spiritual strength.

Ephesians 2: 8-9 states

8 For by grace are ye saved through faith; and that not of yourselves: it is the gift of God:9 Not of works, lest any man should boast.

[[4].God did not wait for us to become perfect in order to accept us or unconditionally love us. He sent Jesus Christ to save us, even though we are sinners. So Jesus Christ died to save us from our sins, and to save us from eternal separation from God.

Romans 5:8 states

*But God commendeth his love toward us,
in that, while we were yet sinners, Christ died for us.*

[[5]]. God loved the world so much that He sent his one and only Son to die, so that by believing in Jesus Christ, we obtain Eternal Life.

John 3: 16 states

For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.

[[6]]. If you believe in Jesus Christ, and in what he did on the Cross for us, by dying there for us, and by placing your faith in his death and in His resurrection in Jesus Christ, you know for a fact that you have been given Eternal Life.

I John 5: 13 states

These things have I written unto you that believe on the name of the Son of God; that ye may know that ye have eternal life, and that ye may believe on the name of the Son of God.

[[7]]. If you confess your sins to God, he hears you take this step, and you can know for sure that He does hear you, and his response to you is to forgive you of those sins, so that they are not remembered against you, and not attributed to you ever again.

I John 1: 9 states

*If we confess our sins, he is faithful and just to forgive us our sins, and to cleanse us from **all** unrighteousness.*

This verse is a promise to each of us: when we confess our sins to God, and pray to him in the name of Jesus Christ, God hears our prayers and grants our request for His forgiveness. This restores the line of communication and reconciliation between us and God.

Lord God of Heaven,

Thank you for helping me to find this information.

I pray that you would help those who posted this.

I pray that you would help them to be able to continue.

Please give them the strength, resources and support

that they need and are able to use.

Please watch over them.

God, Please help me to know you and understand you better.

Help me to be kind to others, and encourage those
who are in my life. I ask these things in the name of Jesus,

Amen

What is a standard prayer to become a Christian ?

Dear God,

I pray that you would hear my prayer.

I understand that I do need you.

I ask you to forgive me of all of my sins.

Please come into my life, and change me.

Please help me to understand you.

Please give me great wisdom and the

desire to study your teachings.

Please help me to obtain accurate copies

of the New Testament and to be able to

study and understand them. I ask you

to do all of this in the name of Jesus,

Amen.

What does the New Testament teach about itself ?

II Timothy 3:16

16 All scripture is given by inspiration of God,
and is profitable for doctrine, for reproof,
for correction, for instruction in righteousness:

What does the New Testament teach about the End of Days ?

13 But I would not have you to be ignorant, brethren, concerning them which are asleep, that ye sorrow not, even as others which have no hope.

14 For if we believe that Jesus died and rose again, even so them also which sleep in Jesus will God bring with him.

15 For this we say unto you by the word of the Lord, that we which are alive and remain unto the coming of the Lord shall not prevent them which are asleep.

16 For the Lord himself shall descend from heaven with a shout, with the voice of the archangel, and with the trump of God: and the dead in Christ shall rise first:

17 Then we which are alive and remain shall be caught up together with them in the clouds, to meet the Lord in the air: and so shall we ever be with the Lord.

18 Wherefore comfort one another with these words.

I John 3:

18 My little children, let us not love in word, neither in tongue; but in deed and in truth.

19 And hereby we know that we are of the truth, and shall assure our hearts before him.

20 For if our heart condemn us, God is greater than our heart, and knoweth all things.

21 Beloved, if our heart condemn us not, then have we confidence toward God.

22 And whatsoever we ask, we receive of him, because we keep his commandments, and do those things that are pleasing in his sight.

23 And this is his commandment, That we should believe on the name of his Son Jesus Christ, and love one another, as he gave us commandment.

24 And he that keepeth his commandments dwelleth in him, and he in him. And hereby we know that he abideth in us, by the Spirit which he hath given us.

4:1 Beloved, believe not every spirit, but try the spirits whether they are of God: because many false prophets are gone out into the world.

II Timothy 2:15

15 Study to show thyself approved unto God, a workman that needeth not to be ashamed, rightly dividing the word of truth.

What is the Christian Trinity ?

The Christian Trinity is One God

The Christian Trinity is composed of:

1. God the Father

2. God the Holy Spirit

3. Jesus Christ (Jesus the Messiah)

**The Christian “Trinity” is also called the “Triune God”
or - historically called - the “Godhead”.**

The Christian Trinity does *NOT consist of:*

1. Jesus 2. Mary 3. Joseph

or

1. God the Father, 2. Jesus and 3. Joseph

*Books you may want to read
to learn more about the Trinity:*

The Apostolicity of Trinitarianism: or, The testimony of history,
to the positive antiquity of the doctrine of the Holy Trinity.

By George Stanley Faber (2 Vol.)

George Stanley, 1773-1854

Some of these books are available
at Archive.org

Notes on the history of Versions

This text conforms to the T.R. *This text was issued prior to the Revision by W & H.*

The Edition which you are reading here is a good edition, as it was produced before 1904.

Almost all recent translations used around the world - including Foreign Language Translations - have been made to conform to the Greek Text issued by W & H.

This Translation from Ancient Koine Greek to Modern Greek is based upon the Historic Text used by the Early Christians in the Roman Empire.

In their historic past conflicts with the Vatican, Protestants studied which manuscripts were the most accurate, in order to know and understand which Ancient Greek texts were the best, faithful and true copies of the original copies of the New Testament.

They quickly arrived at the conclusion that it was the manuscripts in Ancient Greek that demonstrated that early churches had operated outside of the authority of the Vicar of the Western Roman Empire.

Most who read this will remember that it was illegal to be a Christ-follower for the first 300 years of Christianity. The Vatican was not in existence until AFTER the Council of Nicea in 325 A.D.

The Versions of the New Testament used in Evangelical Churches are the historic versions used by the Early Christians in Greece who used Koine Greek. Copies of the New Testament have been found and recovered, many dating to the first 3 centuries of Early Christianity.

There are 20.000 (Twenty Thousand) fragments and copies of the books of the New Testament in Ancient Greek that have been found, which prove that the copies of the New Testament that exist today, DO agree with the copies of the earlier New Testament written in Ancient Greek. There are 5.000(Five Thousand) Lectionaries (Church copies - also written in Ancient Greek) containing many portions of the New Testament that also serve to prove which texts of the New Testament are the accurate copies.

As of 1904, Protestant Bible Societies gave in to the mistaken conclusions of a specialty in academic literature called Textual Criticism. Those who promoted their special theories claimed to understand the process of transmission of the New Testament. The errors in the area of Textual Criticism have been demonstrated over and over, but in 1904 a Unitarian Bible Society finally gained control of the Greek Text used by most Bible Societies.

The BFBS - the British and Foreign Bible Society was and is a **Unitarian** (NON-Trinitarian) Bible Society, though Christians agreed to work with it, on the condition that the only task would be the publication of the **unchanged** historic text of the NT and OT. However, Evangelicals and other Trinitarians often found changes that had been made to the text of the Bible in the interests of certain political goals. The result was that the text of the NT and OT was changed and altered.

In 1904 the BFBS voted to adopt and substitute the Text of Westcott and Hort, using mostly the manuscript of Codex Vaticanus which is the basis for Roman Catholic Bibles. This change took place quietly in 1904 (Thanks to the BFBS - UK), and has been reflected in almost all versions and all languages published by the Bible Societies since 1910. [Mission groups and Seminaries today offer no training in the history of the texts used for translations, as this often endangers their funding].

More than 5000 changes were made to the text of the New Testament. The Changes between the earlier versions of the Foreign Language Translations and the ones produced in the past decades involve changes to thousands of words. We urge you to continue research into the versions of the Bible translated into your maternal language.

Posting & Re-posting Permission Granted

Please Note:

**Permission to Print
is granted
(if the PDF File will cooperate)**

**Permission to Post and Repost
on your website is granted.**

Do not always depend on
large “storage” websites.
For maximum convenience
and easy access,
Please keep copies of this
on your computer or
on other servers.

